

کارگران و اول مه، اعتصابات کارگران پروژه ای و پیمانی با سیاوش دانشور

صفحه ۳

اعلامیه حزب حکمتیست

اعتصاب گسترده کارگران پیمانی و پروژه ای نفت و گاز

صفحه ۴

کارگران و دوره جدید سیاسی

(سخنان رحمان حسین زاده در پنل کارگری همایش کلن)

صفحه ۵

اعتصابات کارگران صنعت نفت در آستانه روز جهانی کارگر باید مورد حمایت کل طبقه کارگر قرار گیرد!

صفحه ۶

رضا کمانگر

به استقبال اول مه روز جهانی کارگر

صفحه ۷

همایون گدازگر

اعتصابات کارگری، اول مه روز جهانی کارگر

صفحه ۸

سعید یگانه

نامه دکتر جعفر شفیعی در مورد مراسم مهم و تاریخی ماه مه

صفحه ۹

۱۳۶۶ پاساژ عزتی شهر سنندج

ستون اخبار کارگری و حرکت‌های اعتراضی
تهیه و تنظیم: سپیده امیرعسگری و آرش
کله‌ر

درصفحات دیگر
-اطلاعیه پایانی همایش کلن-اطلاعیه
شورای همکاری در مورداعتصابات کارگری

صفحه ۲

۶۹۶

مصلحتی کمونیست

حزب کمونیست کارگری ایران - حکمتیست
Worker-communist Party of Iran
Hekmatist

۸ اردیبهشت ۱۴۰۲ - ۲۸ آوریل ۲۰۲۳

جمهوری اسلامی بازنده است، زنان تسلیم زور گویی جمهوری اسلامی نمی شوند!

تحولی انقلابی برای تعیین تکلیف با نظام جمهوری اسلامی در ایران آغاز شده است و با تمام موانعی که بر سر راه آن موجود است به شیوه های مختلف ادامه دارد و قابل برگشت نیست. زنان و دختران در مرکز ثقل این خیزش انقلابی قرار دارند و تمام قد علیه آپارتاید جنسی، علیه سلطه اسلام و جمهوری اسلامی، علیه اعمال خشونت و محدودیت بر زندگی زنان تمام قد به میدان آمده اند و تمام مقدسات اسلام و جمهوری اسلامی را به چالش کشیده اند.

با آغاز خیزش انقلابی بدنبال قتل دولتی مهسا توسط وحوش اسلامی دولت علی شیمیایی، خیزشی انقلابی با حضور زنان در صف مقدم آن، تقابل سرنوشت سازی را علیه جمهوری رقم زد و خشم و نفرت عظیم نهفته در دل میلیونها انسان گرفتار در جهنم جمهوری اسلامی را به غلیان در آورد. این خیزش که به شیوه های مختلف و با مقاومت زنان در مقابل وحشیگری رژیم اسلامی هنوز دوام است، سمپاتی افکار عمومی در سطح جهان را به خود جلب کرده است.

زنان در خیابانها حجاب اسلامی این سنبل حقارت زن را به آتش کشیدند. بی مهابا خیابانها را همراه مردان به تسخیر خود در آوردند. با شعارهای کوبنده جمهوری اسلامی را با تمام درنده خویی اش به مصاف طلبیدند. دانش آموزان دختر در مدارس هر آنچه نشانی از بربریت اسلامی است پایین کشیدند و لگد مال کردند و حجاب اسلامی را به

آزادی، برابری، حکومت کارگری!

جمهوری اسلامی بازنده است، زنان تسلیم زورگویی جمهوری اسلامی نمی شوند!

از هفت تپه پایتخت اعتصاب جهان اول مه، ۱۱ اردیبهشت، بر کارگران جهان مبارک باد!

اول مه روز جهانی طبقه کارگر است. هر کشوری روز ملی دارد، اعیاد مذهبی دارد، روزهای ویژه دارد، کارگران اما روزشان بین المللی است، چون یک طبقه جهانی اند که با مرزها و دولت ها و بازارها از هم جدا شده اند.

متحد کارگران ایران نه طبقه سرمایه دار «خودی» بلکه کارگران کشورهای مختلف هستند. کارفرمایان و سرمایه داران هم یک طبقه جهانی اند، سازمانهای جهانی دارند، احزاب خودشان را دارند و مثل یک تن واحد در هر کشور عمل می کنند. سرمایه داران از میهن پرستی و بازار داخلی و هویت ملی حرف میزنند، ولی آئین و راه و رسم آنها را پول تعیین میکند، سود مذهب آنهاست، اگر منافع سرمایه حکم کند هر وطنی را میفروشند و جنگ ها برای حفظ بازار داخلی و رقابت با رقبای راه می اندازند. آنها، تعصبات ملی و میهنی و مذهبی را تنها برای ما کارگران میخوانند که وقت خودش با آن به جنگ همسایه برویم و وقت خودش برای فربه کردن سرمایه دار بیشتر کار کنیم.

تاریخ طبقه سرمایه دار با خون و آتش نوشته است. در هر قدم نسلهای کارگران برای ساختن برج و باروی سرمایه داران و پر کردن حسابهای بانکی آنان زیر فشار کار و استثمار و بردگی نابود شدند. برای همین است در روز کارگر مهمترین شعار اینست: کارگران جهان متحد شوید!

دور انداختند. جمهوری اسلامی در مقابل خشم مردم و زنان و از سر درماندگی، جنگی تمام عیار را با همه ابزارهای ممکن علیه زنان بی حجاب آغاز کرده است. در واقع جنگی دفاعی برای بازپس گیری سنگرهایی است که زنان و مردان در طول خیزش انقلابی برای آزادی از قید و بند اسلام و جمهوری اسلامی تسخیر کردند. زنان و دختران اکنون با حکم خود با مبارزه و جانفشانی حجاب را به دور انداخته اند و همچنان در حال نبرد و مبارزه اند و می خواهند خود را از بربریت اسلامی آزاد کنند.

جامعه غرق در بحران است. مملکت دارد از دست این جانین تباه می شود. اکثریت مردم در فقر و فلاکت گرفتند و دغدغه نان دارند. روزانه دهها اعتصاب کارگری بر سر دستمزد و دشواری های زندگی صورت می گیرد. هم اکنون بیش از صد هزار کارگر در نفت و پتروشیمی و گاز برای افزایش دستمزد و بهبود زندگی خود در اعتصابند. بازنشستگان، معلمان، پرستاران از شرایط بد معیشتی به تنگ آمده اند و برای افزایش حقوق و مستمری خود مدام در اعتراض، در چنین شرایطی مسئله حجاب و بی حجابی و حفظ عفت اسلامی به مشغله کل دولت و خامنه ای و همه سران رژیم جنایتکار اسلامی تبدیل شده است و برای حفظ این سنبله های ارتجاعی مدام نقشه می کشند و جنایت می کنند تا حاکمیت ننگین خود را بر مردم حفظ کنند و مشکلات دیگر مردم را حاشیه ای کنند.

گله های بسیج و خانم زینبها را برای کنترل زنان به خیابانها و مکانهای عمومی و وسایل نقلیه عمومی گسیل کرده اند. عکس مخفی از زنان بی حجاب می گیرند و دوربینها را بر روی زنان در معابر عمومی زوم کرده اند. روستورها و کافه ها را به دلیل رعایت نکردن حجاب پلمپ می زنند. به مدارس دخترانه حمله شمیایی می کنند همه این جنایتها برای این است که زنان را مرعوب کنند و دست از تقابل و سرسختی بر دارند. رژیم اسلامی در برابر مقاومت و مبارزه زنان تا آنجا عقب نشسته اند که می گویند حجاب قانون است و باید رعایت شود.

حجاب اسلامی و آپارتاید جنسی یکی از پایه های حاکمیت اسلام و جمهوری اسلامی است. این پایه دارد به هم می ریزد. زنان دیگر حاضر به قبول حقارت و ستم نیستند. جمهوری اسلامی بازنده است. زنان دیگر تسلیم زورگویی رژیم اسلامی نمی شوند.

سردبیر

زنده باد اول مه!

آئین طبقه کارگر ملی نیست، مذهبی نیست، جنسیتی نیست، استقلال طلب و خودمختاری طلب نیست، منفعت صنف خاصی را دنبال نمیکند، دین ویژه ای نمی آورد و در پی احیای سنت های عتیق و باستانی بشر نیست. کارگران میخواهند مبنای نظم مبتنی بر تبعیض و نابرابری، نظم مبتنی بر استثمار کار مزدی و مالکیت خصوصی را تغییر دهند. اول مه پرچم طبقه کارگر را دیکالی است که تغییر این جهان وارونه و نظم سرمایه داری را امر فوری خود میدانند. اگر جنبشها و طبقات دیگر آزادی قسمتی و حقوق ویژه ای را نهایت اهداف خود قرار داده اند، طبقه کارگر در عین طرح مطالبات بلاواسطه اش، که آنهم در چهارچوب رفاه همگانی قرار دارد، پرچم آزادی انسان از سلطه و اقتیاد سیاسی و اقتصادی سرمایه داری و مناسبات بردگی مدرن مزدی را برافراشته است. این یعنی کارگر برای آزادی ناچار است همه را آزاد کند و در اسارت نگهداشتن بخشی از جامعه منفعتی ندارد. این یعنی طبقه کارگر آزاد نمیشود مگر اینکه کل جامعه را آزاد کند.

زنده باد انقلاب کارگری!

حزب کمونیست کارگری ایران - حکمتیست

مارس ۲۰۲۲

www.helmatic1.org

مرگ بر جمهوری اسلامی!

را تقویت کنند و سیاست گسترش اعتصاب را پیش ببرند. همراهی بخشهای تولیدی با اعتصاب بخشهای ساخت و ساز و پروژه ها در هر شکلی مفید است. بویژه در اول مه، لازمست هر کارگری از اعتصاب به وضعیت فلاکتبار اقتصادی و اعتراض علیه تهاجم دولت به سفره خالی کارگران در سراسر کشور دفاع کند و با هر اعتراض و اعتصابی اعلام همبستگی کند.

یک مسئله مهم دیگر تاکتیک اعتصاب یعنی تخلیه محیطهای کار و بازگشت به منازل است. کارگران بصورت پراکنده در

نقاط مختلف ایران زندگی می کنند، عدم حضور در محل کار و تجمع و سخنرانی و اعتراض، حلقه مفقوده اعتصاب کارگران پیمانی و پروژه ای است. این موضوع جدی است، کارگر اعتصابی نهایتاً با چند همکار در محل زندگی خود است، قدرت وسیع اعتصاب را حس نمیکند، کار خاصی حین اعتصاب نمیکند، منتظر عقب نشینی کارفرمای بزرگ یعنی وزارت نفت در مقابل پیمانکاران و سپس توافق پیمانکار با کارگران برسر دستمزدهای مطرح شده است. این حلقه مفقوده در سال گذشته و مناسبانه در اواخر اعتصاب، با تشکیل چند مجمع عمومی استانی و سراسری از جمله در هفشجان بدرجه کمی جبران شد اما دیگر توان اعتصاب با بازگشت بکار تدریجی و تصمیم های فردی تحلیل رفته بود.

برای تقابل با تکرار چنین وضعیتی لازمست آگاهانه تجمعات مستمر در مراکز استانها و شهرها و مقابل مراکز دولتی ذریبط توسط کارگران اعتصابی صورت گیرد. لازمست مجامع عمومی کارگران دستکم در سطح استانی یا چند استان مرتباً برگزار شود، تا هم اتحاد کارگران اعتصابی حفظ و تقویت شود و هم با سیاستها و روشهای تطمیع کارفرمایان برخورد یکدست و متحدانه ای صورت بگیرد. برگزاری مجامع عمومی بویژه برای مقابله با سیاست اعتصاب شکنی ضروری است. اگر کارگر اعتصابی را در انزوای خود بگذارید، بعد از مدتی با فشار اقتصادی و مسائل دیگر روبرو میشود و با شرایط دیگری سر کار میرود. یا پیمانکاران با وعده دستمزد بهتر از پیوستن کارگاه های دیگر به اعتصاب جلوگیری می کنند. واضح است کارفرمایان نمیتوانند بسرعت همه کارگران ماهر و فینتر و جوشکار و غیره را جایگزین کنند اما در بازی کردن میان شکاف ها استنادند و باید مانع آنها شد. این خلأ جدی تنها میتواند با تجمعات فعال کارگران و تشکیل مجامع عمومی و فعالیت برای گسترش اعتصاب پر شود.

روز کارگر بهترین زمان برای تجمع و طرح خواستها و جلب حمایت کارگری و مردمی از اعتصاب است. کارگران اعتصابی پیمانی و پروژه ای مناسب است در روز ۱۱ اردیبهشت ضمن برگزاری جشن روز کارگر همراه با خانواده های کارگری علیه فقر و فلاکت عمومی و شرایط برده وار کار ابراز وجود کنند و با صدای بلند خواست مرکزی کل طبقه کارگر ایران و اکثریت عظیم مردم را برای برخورداری از دستمزد مکی و رفاه همگانی اعلام کنند.

**شورا، مجمع عمومی سازمانیافته و
منظم است!**

کارگران و اول مه، اعتصابات کارگران پروژه ای و پیمانی با سیایش دانشور

کمونست: از شنبه ۲ اردیبهشت اعتصاب کارگران پیمانی و پروژه ای آغاز و تا امروز حدود ۱۰۰ شرکت صنعتی را دربرگرفته است. در آستانه اول مه روز جهانی کارگر هستیم. در این اوضاع و این مناسبت مهم، کارگران اعتصابی و سایر کارگران در مراکز تولیدی و خدماتی چه اقداماتی را باید در دستور بگذارند؟ شما چه می گویند؟

سیایش دانشور: شیپور اعتصاب کارگران پیمانی و پروژه ای شاغل در مراکز نفت و گاز از روز جمعه در چند شرکت با تحویل دادن وسائل و تخلیه کارگاه ها، زده شد. اما اعتصاب رسماً از شنبه دوم اردیبهشت آغاز شد و خواست مرکزی آن افزایش دستمزد ۷۹ درصدی است. "کمپین ۱۴۰۲" خواستهای دیگری هم در زمینه کاهش ساعت کار، نحوه انعقاد قراردادها، نسبت ۲۰-۱۰ برای زمان کار و استراحت و خواستهای رفاهی هم دارد که اهم آنها در بیانیه رسمی کمپین منتشر شدند. اما اعتراض به مصوبه دستمزد نهاد کارفرمایی "شورای عالی کار"، خواست افزایش دستمزد ۷۹ درصدی براساس جدول حقوقی برای بخشهای مختلف کارگران پروژه ای، در مرکز قرار دارد.

در این چند روز استقبال و پیوستن کارگاه های مختلف به اعتصاب در قیاس با تجارب سالهای قبل بهتر بوده است. اینبار کارگران پیمانی و پروژه ای بجز نفت و گاز و پتروشیمی در معادن و کارخانجات فولاد و بعضاً ماشین سازی وارد اعتصاب شدند. در حال حاضر مسائل مشخصی در اولویت قرار دارند؛

اولین اقدام سیاست گسترش اعتصاب است. میزان کارگران پیمانی و پروژه ای و شرکتهای پیمانکار شاغل در صنایع نفت و گاز و پتروشیمی و همینطور صنایع فلزی از فولاد و ذوب آهن و آلومینیوم تا معادن و ماشین سازی ها بسیار بیشتر است. بدرجه ای که کارگران پیمانی گسترده تر برسر افزایش دستمزد و قراردادهای مورد نظرشان وارد اعتصاب شوند، امکان پیروزی آنها بالاتر میرود. اقدام دیگر، پیوستن بخشهای دیگر کارگران در همین صنایع از جمله کارگران ارکان ثالث و کارگران با قراردادهای موقت به اعتصاب برای افزایش دستمزدها و گسترش تحرک اعتصابی است.

یک خلأ جدی در چند سال اخیر، عدم همبستگی کارگران رسمی شرکت نفت و گاز و پتروشیمی ها با اعتصاب و خواست برحق کارگران پیمانی و پروژه ای در همین شرکتها است. مناسبانه بخشهای معهودی از کارگران رسمی نفت که سیاسی حکومتی را دنبال می کنند، اعتصاب سال گذشته کارگران پیمانی را "تقبیح" کردند. اما بیشتر کارگران رسمی میتوانند و ضروری است در شکل مناسبی از اعتصاب و خواست افزایش دستمزد حمایت کنند. تفاوت دستمزدها و شرایط کار واقعی است، اما درهم شکستن این دو قطبی "رسمی - پیمانی و موقت" و ایجاد همبستگی طبقاتی جزو وظایف کارگران رسمی هم هست. متلاشی کردن سازمان کار و تقسیم کارگران بین پیمانکاران ز الوصفت که عمدتاً کارگزار همان شرکتها مادر هستند، نه فقط اتحاد کارگران را با موانع جدی مواجه کرده بلکه با تحمیل قراردادهای متنوع و برده وار، دستمزدهای نازل و کار شاق و غیر ایمن، به جدایی های کاذب میان بخشهای مختلف طبقه کارگر افزوده است. این وظیفه رهبران عملی هشیار کارگران در مراکز صنعتی است که این دیوارها را فروبریزند و موانع را دور بزنند، با روشهای مقدور همبستگی کارگری

شورا مجمع عمومی سازمانیافته و منظم است!

اعلامیه حزب حکمتیست

اعتصاب گسترده کارگران پیمانی و پروژه ای نفت و گاز

ضروری است با برگزاری مرتب مجامع عمومی کارگران در مناطق مختلف، دعوت مرتب به گسترش اعتصاب، برگزاری تجمع و تظاهرات مقابل نهادهای دولتی در استانها جبران شود. یک شرط مهم پیروزی کمپین، مقابله با اعتصاب شکنی و سیاست تطمیع و توافقات فردی، حضور میدانی و اعتراضی کارگران اعتصابی و اعمال فشار مستمر است. نظر به تجارب سالهای گذشته، حفظ اتحاد و تقویت آن، در خود یک موفقیت برای کمپین ۱۴۰۲ است.

در آستانه روز جهانی کارگر، کارگران هفت تپه و کارگران پیمانی و پروژه ای نفت و گاز و پتروشیمی و صنایع فولاد و معادن، بازنشستگان و کارگران صنایع مختلف، صف اعتراض به مصوبه دستمزد و اعتراض به فقر و فلاکت عمومی را گسترش میدهند. ما از کارگران شاغل در این مراکز می‌خواهیم از اعتراض و خواسته‌های کارگران پیمانی و پروژه ای با هر ابتکاری حمایت کنند. ما از شاخه های مختلف طبقه کارگر اعم از مراکز تولیدی و خدماتی می‌خواهیم که به جنبش سراسری برای افزایش دستمزدها و نفی مصوبه دولت بپیوندند. اعتراض علیه وضعیت فلاکت بار اقتصادی و نظام بانوی آن، و بطور مشخص خواست دستمزد مکفی و رفاه همگانی، پرچم عمومی تر طبقه کارگر است.

مرگ بر جمهوری اسلامی
آزادی، برابری، حکومت کارگری

حزب کمونیست کارگری ایران - حکمتیست
۲ اردیبهشت ۱۴۰۲ - ۲۲ آوریل ۲۰۲۳

امروز سه شنبه ۵ اردیبهشت کارگران شرکت پارس نصب کارون مجری طرح رزم ۳ در مجتمع فولاد خوزستان به اعتصاب پیوستند.

شرکت پارس نصب
کارون، فولادخوزستان
رزم ۳ به کمپین پیوستند

اعتصاب کارگران منطقه ویژه پارس جنوبی

امروز شنبه دوم اردیبهشت، کارگران پیمانی و پروژه ای شاغل در شرکت‌های گاز و نفت و پتروشیمی اعتصاب گسترده خود را آغاز کردند. "کمپین ۱۴۰۲" با خواست مرکزی افزایش دستمزدها به میزان ۷۹ درصد برای تمامی کارکنان پروژه‌های نفت و گاز، نیروگاه‌ها، کارخانجات فولاد و مس و زمان کار و استراحت ۲۰-۱۰ در شرکت‌هایی است که هنوز اجرایی نشده است. "کمپین مرکزی نفت و گاز" طی بیانیه ای اعلام کرده بود که در صورت عدم پذیرش خواست کارگران در روز دوم اردیبهشت دست به اعتصاب سراسری خواهند زد و کارگاه ها و محلهای کار را تخلیه می کنند.

از دیروز جمعه اول اردیبهشت، "کارگران پروژه‌های صنعت نفت در پالایشگاه آبادان" با خواست افزایش ۷۹ درصدی دستمزد، ۲۰ روز مرخصی ماهانه، کاهش ساعات کار روزانه از ۱۰ ساعت به ۸ ساعت، "کارگران پروژه‌های شاغل در سایت یک پتروشیمی بوشهر" و "پیمانکاری‌های نرورزی و زردادخانی شاغل در فولاد آلیاژی یزد" با خواست افزایش دستمزد شیور آغاز اعتصاب را زدند.

امروز شنبه دوم اردیبهشت، کارگران پیمانی و پروژه ای شاغل در شرکت‌های "افراپند صنعت در طرح یک فولاد آلیاژی یزد"، "کارگران پروژه‌های بخش سویل شاغل در سایت یک پتروشیمی بوشهر"، "کارگران پروژه‌های اسکافلدبند (داربست مثلثی) پتروشیمی گچساران"، "کارگران شرکت کیان صنعت و پیمانکاری سلحشور در پتروشیمی گچساران"، "کارگران پیمانکاری اصغرپور شاغل در شرکت کارن گستر در هفشجان و مجری طرح‌های پایپینگ و نصب تجهیزات در چندین پتروشیمی پارس جنوبی"، "کارگران شاغل در پتروشیمی صدف"، "کارگران پیمانکاری‌های بوبری و باقری شرکت هیدروسازان در پتروپالایش جاسک"، "کارگران شرکت عمران صنعت در پتروشیمی آبادان"، "کارگران پیمانکاری شجاعی، شاغل در مجتمع پتروشیمی کرمان در منطقه ویژه سیرجان"، "کارگران پیمانکاری دهقان شاغل در شرکت ماشین‌سازی ویژه سیرجان"، "کارگران پیمانکاری صالحی در شرکت جندی شاپور شاغل در پالایشگاه شیراز"، "کارگران شرکت آذر فلز در پالایشگاه شیراز"، "کارگران شرکت اکسیر صنعت در فاز ۱۴ علسویه"، "کارگران پروژه‌های پیمانکاری‌های عباسی و لیموچی در شرکت پارس کیهان"، "کارگران پیمانکاری جهانگیری شاغل در پتروشیمی فراسکو"، "کارگران پروژه‌های شرکت اکسیر در پتروپالایش کنگان"، "کارگران شرکت آی.جی.سی شاغل در پروژه دشت عباس دهلران"، "کارگران شرکت پناه صنعت شاغل در پروژه سایت ملامین در پتروشیمی لردگان"، "کارگران پروژه‌های شاغل در پروژه جفیر اهواز"، "کارگران پیمانی مخازن شرکت کیان سازه"، "کارگران پیمانکاری اسد بهرامی، شاغل در شرکت فولاد صنعت اطلس"، "کارگران پیمانی شرکت رستاک پایا شاغل در فولاد کویر یزد"، "کارگران شرکت سینا صنعت در ایذه" و "کارگران پروژه‌های شرکت زیما در سایت یک عسلویه"، با تخلیه محلهای کار و بازگشت به محل زندگی خود دست به اعتصاب زدند.

حزب کمونیست کارگری - حکمتیست به اتحاد و اعتصاب سراسری کارگران پیمانی و پروژه ای درود می‌فرستد و از خواست برحق آنها قویا حمایت می کند. "کمپین ۱۴۰۲" گوشه ای از اعتراض سراسری طبقه کارگر به مصوبه جنایتکارانه دستمزد دولت و اعتراض برحق برای افزایش دستمزدها و بهبود شرایط کار است. عدم حضور در محل کار و پراکندگی کارگران نقطه ضعف کمپین و اعتصاب سراسری است که

نه به حجاب اسلامی! حجاب را آتش بزیند!

در فرصت باقیمانده بر این مسئله فوکوس میکنم، که از مقطع دی ماه ۹۶ و سپس آبانماه ۹۸ و با توجه به اعتصابات کارگری وسیع این سالها از جمله موارد درخشان آن در هفت تپه و در میان بیشتر از صد مرکز گاز و نفت و پتروشیمی و دیگر مراکز کارگری و مبارزات گسترده سازمانیافته فرهنگیان و معلمان و بازنشستگان و غیره به وضوح وارد دوره جدید سیاسی شدیم. به ویژه در هشت ماه گذشته با به صحنه آمدن جنبش سرنگونی گسترده و آغاز خروش انقلابی به دنبال قتل عمد دولتی

ژینا امینی (مهرسای جوان) عملاً وارد شرایط انقلابی شدیم. در دوره انقلابی مسئله محوری جدال بر سر تعیین تکلیف قدرت سیاسی بین آلترناتیوهای موجود در صحنه سیاسی و در شرایط امروز ایران بین آلترناتیوهای راست و چپ است. اگر در این تصوراتفاق نظر داشته باشیم، انوقت توقع فوری از طبقه کارگر و لاجرم رهبران و پیشروان سوسیالیست کارگری اینست که طبقه ما در قامت رهبری تحولات جامعه، به مثابه رهبر و سازمانده تاثیرگذار بر همه وجوه مبارزات انقلابی باید عرض اندام کند. نبردکنان و در بطن این تحولات پیچیده طبقه کارگر و پیشروان کمونیست آن ملزومات رهبری کارگری و کمونیستی را تامین کنند. در این راستا رهبران و فعالین کارگری سوسیالیست به عنوان سیاستمداران پرچمدار منافع طبقه کارگر و مردم محروم و تعیین کننده مقدرات جامعه باید در صف مقدم جدال طبقاتی و سیاسی جاری حضور داشته باشند. طبقه کارگر را بر سر جدال قدرت سیاسی نمایندگی کنند. فاصله جدی بگیرند با تصور تاکنونی از رهبران کارگری که به مثابه "فعالین جان برکف و فداکار" اما چشم براه تعیین تکلیف قدرت سیاسی توسط جریانات و سیاسیون بورژوا هستند.

اشاره میشود و قتم روجه پایان است. خلاصه میکنم طبقه کارگر و رهبران و فعالین رادیکال کارگری برای تحقق چنین رسالتی باید به سه ابزار حیاتی متکی شوند. ۱- افق سوسیالیستی و کمونیستی ۲- ایجاد سازمانهای توده ای کارگری، از نظر من با محوریت سازماندهی مجامع عمومی و شوراهای ۳- اتکاء به حزب کمونیستی و کارگری ریشه دار و در هم تنیده با جنبش طبقه کارگر که این طبقه را در جدال برسر قدرت سیاسی نمایندگی کند. اگر فرصت میبود، میخواستیم این سه مؤلفه مهم را بیشتر توضیح دهم. جمله پایانی را علاوه بر زنده باد آزادی و زنده باد سوسیالیسم، که رفقایی سردادند، بلکه خطاب به بورژوازی حاکم و بورژوازی در اپوزیسیون چنین اعلام میکنم، عزم و اراده ما اینست، به حکومت استبدادی و دیکتاتوری بورژوازی خاتمه میدهیم و به جایش حکومت کارگری و دیکتاتوری پرولتاریا را جانشین میکنیم.

آوریل ۲۰۲۳

علیه فقر و گرانی و مصوبه دستمزد! برای دستمزد مکفی و رفاه همگانی!

دهها میلیون نفر با فقر و فلاکت دست و پنجه نرم می کنند. کارگران سراسر کشور از شاغل و بیکار و بازنشسته مخالف مصوبه دستمزد نهاد کارفرمایی "شورای عالی کار" هستند. سیاست جمهوری اسلامی و نظام سرمایه داری تعمیق و تداوم فقر و فلاکت است. سیاست طبقه کارگر نفی نظام مبتنی بر فقر و فلاکت و استثمار فرد از فرد است.

در اول مه پرچم دستمزد مکفی و جوابگوی تامین نیازهای زندگی با استانداردهای امروز و رفاه همگانی را برافرازیم.

در اول مه اعلام کنیم آنچه که بورژوازی و طبقه سرمایه دار نمی پذیرد و ممکن نمی داند، دولت انقلابی کارگران به بهترین شکل تامین و تضمین می کند.

حزب کمونیست کارگری ایران - حکمتیست
آوریل ۲۰۲۳

www.hekmatist.org

کارگران و دوره جدید سیاسی

(سخنان رحمان حسین زاده در پنل کارگری همایش کلن)

درو به حضور پرشورتان حضار عزیز و بینندگان کنونی و آتی این همایش!

پنل ما در رابطه با جنبش کارگری است و در این چهارچوب مشخص باید صحبت کنیم. در صحبت کوتاه کنونی به مسأله دوره جدید سیاسی و از نظر من دوره انقلابی جاری و رسالت جنبش کارگری میپردازم. فرصت هفت دقیقه ای داریم و هر ثانیه اش غنیمتی است. اما یکی دو دقیقه از این وقت گرانها را تقدیم میکنم به یاد اولین پیشکسوتان جنبش کارگری سازمانیافته ایران، محمد دهگان و یارانش که در رأس اولین تشکلهای کارگری توده ای نزدیک به ۱۲۰ سال قبل بودند به سلطانزاده چهره شاخص اولین حزب کمونیستی ایران که در دست ۱۰۲ سال و ده ماه قبل در ماه ژوئن ۱۲۹۹ شمسی در کنگره انزلی اولین حزب کمونیست ایران را بنیاد گذاشتند. هدفم از این یادآوری تاریخی این بود که تاکید کنم از آغاز پیدایش نظم سرمایه داری در ایران تاکنون کارگر و کمونیسم در جدال سیاسی و طبقاتی حضور داشته و دارند. تلخی مسئله آنجا است که هنوز اداره جامعه در دست بورژوازی و نمایندگان طبقات دارا است. این بار نوبت کارگران و کمونیستها است. منشور حداقلی تشکلهای صنفی و مدنی هم به این پدیده اشاره دارد.

به علاوه و در این مناسبت از اولین جانباخته جنبش کارگری ایران مجازی فعال کارگری و کمونیست، کارگر چاپ تهران باید یاد کنیم که خوبست آن بخش از نسل جوان اگر تاکنون اطلاع پیدا نکرده اند، بدانند در زندان رضا شاه جلال و قدر، مستبد و کودتاچی پدر بزرگ رضا پهلوی که گویا این بار همین نوه اش به همراه مشروطه طلبان دست راستی و البته تازگیها دست در دست دولت راسیستی نتانیاهو نقشه "نجات ایران" را حدادی میکنند، و گویا "مرحمت فرموده" فراخوان ایجاد صندوق مالی اعتصاب برای کارگران را هم در جیب دارند!!؟؟. این بار و در همین همایش هم باید تاکید کنیم، کور خوانده اید!. خانمها و آقایان گردآمده در انتلاهای در حال فروپاشی جریانات راست، سران ناسیونالیسم ایرانی و مشروطه خواه و جمهوریخواه تمامیت ارضی طلب و سلبریتی ها و فدرالیستهای کرد بفهمید که اوضاع به شدت عوض شده است. شرایط جدید و تناسب قوای جدیدی بین جنبشها و نیروهای سیاسی رقم خورده است. یک گوشه این تغییر اوضاع در منشور مطالبات آن هم حداقلی (نه حداکثری) توسط تشکلهای صنفی و مدنی (نه احزاب چپ و کمونیستی) در دل تناسب قوای سخت داخل کشور منعکس شده است.

در مقابل این منشور این ایراد را مطرح میکنند که از دل مراکز کارگری قدرتمند و بستر اصلی جنبش کارگری نیامده است، اشاره به این کمبود برای منتقد صمیمی دلیلی بر عدم حمایت از آن نباید باشد. دقیق نمیدانم تهیه کنندگان این منشور در آغاز کار آیا تلاش لازم را برای جلب حمایت حداقل تعدادی از مراکز کارگری مهم را در دستور داشته اند یا نه؟ و امیدوارم چنین کرده باشند و البته این مدت رهبران و پیشروان کارگری در مراکز کارگری مهم میتوانستند در این راستا اقدام کنند. برای نمونه شواهد نشان میدهد که در شرکت اتوبوسرانی واحد و سندیکای واحد چنین اقدام مثبتی در جریان بوده است. با این وصف اگر طبقه کارگر را "صنف" محسوب نکنیم، به عنوان طبقه ای که صاحب جامعه است و این بار قرار است سکان جامعه را به دست بگیرد، درک این مسئله ساده است که طرح مطالبات حداقلی تا طرح و اجرای خواسته های حداکثری رهایی کامل همه شهروندان جامعه را وظیفه طبقه کارگر بدانیم، در این چهارچوب آن وقت مفاد و بندهای منشور حداقلی بیست نهاد و تشکل را مربوط به طبقه کارگر و جنبش کارگری میدانیم.

نه قومی، نه مذهبی، هویت انسانی!

افزایش ۷۹ درصدی دستمزد ها و بیست روز کار و ده روز تعطیلی، لغو خصوصی سازی، بهبود وضع رفاهی و بهداشتی خوابگاه ها، لغو امضای تعهد نامه ها که کارگران را به عدم اعتراض و اداری میکنند و ایمنی محیط کار است.

کارگران اعتصابی نباید تنها بمانند!

خواست و مطالبات کارگران پروژه‌های در صنعت نفت، گاز و پتروشیمیها خواست همه بخشهای طبقه کارگر ایران است! خواست بازنشستگان، پرستاران و

فرهنگیان است. قبل هر چیز وظیفه کارگران رسمی صنایع نفت است در حمایت همکاران خود در شرکتهای پروژه‌های و پیمانی وارد عمل شوند، جلو تفرقه دو دستگی را بگیرند. و به دنبال آن، وظیفه صنایع کلیدی اقتصادی مانند ماشین سازیها، فولاد، هپکو، آذراب، کارگران معادن، لوله سازیها، کارگران حمل و نقل، اسکله های باربری بندار، کارگران برق، کارگران اتوبوس رانی کلانشهرها، کارگران مخابرات، کارگران کشاورزی، پرستاران، بازنشستگان، فرهنگیان، دانشجویان و ... در حمایت از کارگران اعتصابی بهر نحوه ممکن دست به عمل پشتیبانی بزنند. کارگران اعتصابی به فکر سازماندهی کمیته های اعتصابی ارتباطات، مالی و رسانه‌ای برای جلب حمایت اجتماعی باشند. این اعتصابات نیازمند گسترده ترین حمایت و پشتیبانی است، به حمایت از کارگران اعتصابی بپا خیزیم!

۸ اردیبهشت ۱۴۰۲

اعتصابات کارگران صنعت نفت در آستانه روز جهانی کارگر باید مورد حمایت کل طبقه کارگر قرار گیرد!

رضا کمانگر

طی سه سال گذشته اعتصابات گسترده کارگران پروژه‌های نفت و پتروشیمیها در فصل تابستان شکل میگرفت، امسال کارگران آگاهانه اعتصابات را با شروع اردیبهشت ماه استارد زدند. این اعتصابات و اعتراضات دارای دو خصوصیات ویژه است، اول: جامعه ایران بعد از هفت ماه اعتراضات گسترده برای سرنگونی رژیم اسلامی، شرایط انقلابی بوجود آورده است. شرایط انقلابی تناسب قوای مساعدتری برای جنبشهای اجتماعی مانند جنبش کارگری، جنبش آزادی زن، جنبش دانشجویی، جوانان عاصی از فرهنگ اسلامی و جنبش سرنگونی طلبی فراهم کرده است. این شرایط ویژه ای است که کارگران پروژه‌های صنعت نفت بدست تشخیص دادند که باید اعتصابات را زودتر از موعد در آستانه اول مه روز جهانی کارگر شروع کنند.

دوم: یورش گسترده رژیم اسلامی و سرمایه‌داران به معیشت کارگران و اکثریت مردم بعنوان عرصه ای دیگر جنگ رژیم اسلامی برای سرکوب خیزش انقلابی بیش از هفت ماه گذشته است. دکتترین رژیم اسلامی با این خیال باطل که میتوانند در کنار کشتار جوانان در خیابانها، دستگیری گسترده جوانان، فعالین سیاسی، محاکمه های کذابی، صدور احکام اعدام و زندان طولانی مدت و همچنین اذیت و آزار زنان بر سر حجاب اسلامی، حمله شیمیایی به مدارس دخترانه و از طرف دیگر تحمل فقر مطلق به کارگران و اکثریت مردم محروم، یک سیاست واحد برای بزانو در آوردن جنبش سرنگونی طلبانه مردم ایران است. از این رو شورای عالی کار ضد کارگری در هماهنگی با سیاستهای سرکوبگرانه و تروریستی رژیم اسلامی میزان حداقل دستمزد را که گویا ۲۷ درصد افزایش داده است، بر اساس تحقیقات کارشناسان اقتصادی که خط فقر را ۲۲ میلیون برآورد کرده اند، میزان حداقل دستمزد مصوبه شورای عالی کار ضد کارگری، تنها هزینه یک هفته الی ده روز یک خانواده چهار نفره است.

سران رژیم اسلامی بعد از مصوبه ضد کارگری تحمیل فقر، انتظار نداشتند کارگران و مردم بپا خواسته در مقابل تحمیل فقر مطلق اقتصادی با واکنش سریع کارگران و مردم عاصی از قوانین اسلامی روبرو شوند، کارگران هفت تپه مانند همیشه اینبار هم پیشقدم اعتراض و مبارزه علیه مصوبه کذابی شورای عالی کار ضد کارگری بودند که توانستند الگوهای اعتراضی خود را به جنبش کارگری بیاموزند.

کارگران پروژه‌های صنعت نفت هم استثنا از سیاست سرکوب اسلامی نیستند.

علیرغم رشد نجومی نرخ تورم، از طرف دیگر انباشت سود برای سرمایه‌داران و دولت، کارفرمایان دزد و فاسد سرسام آور است، اما آنها همواره به فکر تحمیل دستمزدهای بسیار نازل به کارگران هستند و حتی در شرکتهای که زیر فشار اعتراضات کارگران در تابستان ۱۴۰۱ به خواست بیست روز کار و ده روز استراحت گردن گذاشته بودند، در این دوره یکی پس از دیگری پس گرفتند و یا این مطالبات در بسیاری از شرکتهای و محل های کار اجرایی نشده است. بر این اساس امسال زودتر از سه سال گذشته کارگران اعتراض و اعتصاب را در آستانه اول ماه مه روز جهانی کارگر شروع کردند.

خواستهای کارگران صنایع نفت مانند سالهای گذشته عبارتند از:

کارگران و معلمان زندانی،

کلیه زندانیان سیاسی آزاد باید گردند!

زنده باد جمهوری سوسیالیستی!

ربطی به کارگران و مطالبات آنها نداشتند.

محرومیت کارگران در برگزاری آزاد مستقل کارگری در روز اول ماه مه، پس از سقوط رژیم پهلوی و روی کار آمدن جمهوری اسلامی همچنان ادامه دارد. اما مبارزات کارگری از مقطع انقلاب ۵۷ با گسترش بی سابقه ای علیه بیحقوقی، فقر و سرکوب جمهوری اسلامی ادامه پیدا کرد. ۴۴ سال حاکمیت سپاه جمهوری اسلامی مصادف است با اعتراضات دائمی و توده ای طبقه

کارگر. کمتر کارخانه، کارگاه و مرکز کارگری را می توان پیدا کرد که در حال اعتراض علیه سرمایه داران دولت حامی آنها نباشد. مبارزه و اعتراض روزانه به بخشی از زندگی عادی و روزمره کارگران، معلمان، دانشجویان، زنان و خانواده زندانیان در بند تبدیل شده است.

علیرغم دستگاه سرکوب و وحشت جمهوری اسلامی و انواع دارو دسته تحقیق، تطمیع و فریبکاری، در سالهای حاکمیت این رژیم ضد کارگر بزرگداشت اول مه به شیوه های مختلف برگزار شده است. در محلات و مراکز کارگری و یا در خارج از شهرها روز همبستگی کارگری گرامی داشته شده است. بخصوص در سالهای دهه ۶۰ کردستان محل برگزاری پر شور مراسمهای روز کارگر بوده است. سالهای ۶۵ تا ۶۸ و بخصوص مراسم باشکوه و توده ای سال ۶۸ در شهر سنجند و اعدام سخنران آن، جمال چراغ ویسی از سوی جانیان حکومت اسلامی نقطه درخشان این مراسمها تحت حاکمیت سپاه رژیم جمهوری اسلامی است.

اما بر متن ادامه بربریتی که سرمایه داری هنوز بر ساکنان روی زمین تحمیل کرده است، امروز بانگ همبستگی کارگر در اول مه برای نجات بشریت از هر زمان ضروری تر است. برای پایان دادن به فقر، گرسنگی، جنگ و ترور و رقابت و کار کودکان، سوسیالیسم تنها امید بشریت عصر حاضر است. سرمایه داری برای بحران خود و جهنمی که به بشریت تحمیل کرده است جوابی ندارد. باید اول مه امسال بر

ضرورت جامعه ای آزاد و برابر انسانی تاکید کرد.

جامعه ایران بخصوص در ۷ ماه گذشته شیپور رهایی از قید این بردگی را بصدا در آورده است. خیزش انقلابی اخیر و تعرض به بانیان جهل خرافه و رژیم مرتجع آنها، شرایط و تعادل قوایی بوجود آورده است که با بهره گرفتن از آن می توان برگزاری اول مه باشکوهی را تدارک دید. جامعه انقلابی ایران تشنه آزادیخواهی و برابری

طلبی است. طبقه قدرتمند کارگر میدان می آید. اعتصاب ۱۱۰ مرکز و شرکت کارگری در آستانه روز جهانی کارگر، جامعه پر التهاب را به تجمع های گسترده و توده ای در روز ۱۱ اردیبهشت ماه امسال فرا می خواند.

زنده باد روز کارگر

۲۸ اردیبهشت ۱۴۰۲

زنده باد شوراها!

ارگانهای اعمال اراده مستقیم توده ای و کارگری را همه جا ایجاد کنید! در کارخانه ها و محلات شوراها را برپا کنید! امروز شورا ارگان مبارزه و قیام و فردا ارگان حاکمیت!

به اسقبال اول مه روز جهانی کارگر

همایون گدازگر

از زمانیکه حدود ۱۳۰۰ کارگر اتحادیه چاپ خانه های تهران در سال ۱۲۹۹ برای اولین بار و با هدف کاهش کار روزانه به ۸ ساعت کار به استقبال اول مه و گرامی داشت روز کارگر رفتند، ۱۰۳ سال می گذرد. ۱۰۳ سال است که کارگران در جامعه ایران برای تثبیت روز همبستگی جهانی خود با دور زیم سرمایه داری پادشاهی و جمهوری اسلامی در حال نبرد و مقابله هستند.

دو سال بعد از آن یعنی در سال ۱۳۰۱ کارگران چاپ دوباره با هدف همبستگی کارگری، روز جهانی طبقه خود را گرامی داشتند. از آن سال بعد علیرغم ممنوع اعلام کردن اول مه از طرف رضا شاه، کارگران روز کارگر را همواره گرامی داشتند. سال ۱۳۰۶ نیروهای انتظامی رضا شاه به چاپخانه ها حمله ور شدند و عده ای را دستگیر کردند. اما سال ۱۳۰۷ حزب کمونیست، کارگران را به برگزاری مراسم اول مه با خواست ۸ ساعت کار، ممنوعیت کار کودکان و آزادی تشکل و اعتصاب فراخواند.

سال ۱۳۰۸ خودنمایی کارگران در اول مه چشمگیر تر بود. علیرغم ممنوعیت و سرکوب رژیم رضا شاه، تشکل های کارگری دوباره زنده شده بودند. در خوزستان روزهای قبل از اول مه کارگران صنعتی دست به اعتصاب زدند. رژیم فعالین اول مه را دستگیر کرد و روز اول مه تبدیل به زدوخورد بین کارگران اعتصابی و نیروهای امنیتی شد. در این سال مطالبات کارگران در اول مه عبارت بودند از: آزادی دستگیر شدگان، افزایش دستمزد متناسب با معیشت، مرخصی با حقوق، مسکن، احترام به کارگران، مرخصی با حقوق، برسمیت شناختن تشکل های کارگری و کاستن ساعت کار در گرمای تابستان. اتحادیه مخفی نفت و جمعیت کارگران نفت جنوب در برپایی اعتصاب اعتراضات اول مه این سال نقش اصلی را برعهده داشتند. ۱۱ اردیبهشت این سال ۲۰ هزار کارگر دست به اعتصاب زدند.

سال ۱۳۰۹ کارگران قالی باف مشهد و ۱۳۱۰ کارگران نساجی اصفهان و در تبریز کارگران در این شهر با خواست آزادی سندیکا و ۸ ساعت کار و تعطیلی اول مه به استقبال اول مه رفتند. کارگران نساجی و وطن اصفهان در اعتراض به قرارداد تحمیلی اعلام کردند که از ۱۵ اردیبهشت اعتصاب خواهند کرد. خواسته های این اعتصاب، ۹ ساعت کار، توقف تقنیش و ایجاد غذاخوری و ۲۰ درصد افزایش دستمزد بود.

۱۳۱۷ کارگران اتحادیه چاپخانه ها در رستورانی در تهران اول ماه مه را گرامی داشتند که مورد حمله قرار گرفته و عده ای دستگیر شدند. از سال ۱۳۲۰ بعد که فضای سیاسی جامعه مقداری باز شد، تعطیلی روز کارگر برسمیت شناخته شد. سه سال بعد در سال ۱۳۲۳ دهها هزار کارگر در شهرها اول ماه مه را جشن گرفتند. از سال ۱۳۲۳ تا ۱۳۳۱ و برقرار شدن حکومت نظامی هر سال کارگران در مراسمهای باشکوه، اعتراض خود را علیه ظلم و استثمار سرمایه داری بر پا می کردند. بطور مثال ۸۰ هزار کارگر در سال ۱۳۲۵ در خوزستان راهپیمایی کردند. سال ۱۳۳۰ همچنین ۸۰ هزار نفر در تهران در مارش اول مه شرکت کردند.

از سال ۱۳۳۲ و کودتای ۲۸ مرداد در این سال، و حاکم شدن دوباره استبداد شاهنشاهی، تعطیلی روز کارگر ممنوع اعلام شد و روز تولد رضا شاه بعنوان روز کارگر اعلام شد. از سال ۱۳۳۲ تا ۱۳۵۲ مراسم های اول مه ممنوع بود. سال ۱۳۵۲ سندیکاهای فرمایشی دست ساز دولت ایجاد شدند که کارشان ستایش شاه و حکومت بود و

برابری بیقید و شرط زن و مرد در تمام شئون اجتماعی!

اعتصابات کارگری، اول مه روز جهانی کارگر

سعید یکانه

از روز شنبه دوم اردیبهشت و در آستانه اول ماه مه روز جهانی کارگر، صد هزار نفر از کارگران پروژه ای شاعل و پیمانی در نزدیکی به صد مراکز تولیدی در نفت، پتروشیمی، گاز، گسترده ای را به اسم "کمپین ۱۴۰۲" با مطالبه مرکزی افزایش دستمزد آغاز کردند. این بار کارگران در معادن و فولاد همزمان با همین مطالبه به اعتصاب پیوستند. این اعتصاب بسیار گسترده در شرایطی صورت می گیرد که فقر و فلاکت و شرایط دشوار معیشتی همچون وزنه سنگینی به پای کارگران بسته شده، فضای به شدت امنیتی در مراکز اعتصابی حاکم است و کارگران و حتی خانواده آنها را تهدید کرده اند که دست از اعتصاب بکشند. در آستانه اول ماه مه کارگران علاوه بر محدودیت و موانع فراوان و با کاستی های دست و پاگیر، این بار قدرتمندتر از اعتصابات قبلی به مصاف کارفرمایان زانو صفت و دولت سرکوبگر آمده اند و حقتشان را می خواهند و باید به آنها درود فرستاد. این اعتصابات و اکنشی قدرتمند و به موقع از طرف کارگران علیه مصوبه شورای عالی ضدکارگری دولت است.

این چهارمین اعتصاب بزرگ کارگران پروژه ای و پیمانی نفت و گاز و پتروشیمی در چهار سال گذشته است. کارگران در این اعتصاب خواهان افزایش ۲۹ درصد دستمزد در تمام قراردادهای کاری سال ۱۴۰۲ و کف دستمزد در مناطق نفتی را ۲۰ میلیون تومان اعلام کرده اند. کارگران پروژه ای نفت و گاز به دستمزد تعیین شده توسط شورای عالی کار "۲۷ درصد برای حداقل بگیران ۲۱۱ و ۲۰ درصد برای سایر کارگران اعتراض دارند و اعلام کرده اند که شورای عالی کار فاقد صلاحیت برای تعیین دستمزد است. کارگران می گویند افزایش دستمزد متناسب با نرخ تورم و افزایش هزینه های زندگی را خود تعیین خواهند کرد. علاوه بر خواست افزایش دستمزد، کارگران مطالبات انباشته شده ای همچون افزایش مرخص ماهانه به ۱۰ روز، بهبود بهداشت و ایمنی محیط کار، بهبود کیفیت سرویسهای رفت و آمد، بهبود خوابگاهها و غذاخوری ها، کاهش ساعت کار روزانه از ۱۰ ساعت به ۸ ساعت که برای آن بارها اعتصاب و اعتراض کرده اند اما بیشتر این مطالبات تا کنون بی جواب و روی زمین مانده اند.

کارگران در جامعه تحت حاکمیت جمهوری اسلامی هیچ گونه چشم اندازی برای بهبود معیشت خود نمی بینند بنابراین حق دارند و ناچارند که برای بهبود معیشت و افزایش دستمزد و بهبود شرایط کار در هر زمانی دست به مبارزه و اعتراض بزنند و برای زنده ماندن بجنگند. شروع این اعتصابات اما در آستانه اول ماه مه روز جهانی کارگر به اهمیت این اعتصاب می افزاید. در این روز فرصت مناسبی است که کارگران اعتصابی با طرح مطالبات خود در اول مه حمایت و پشتیبانی سایر کارگران و مردم ستمدیده را به اعتراض و مبارزه خود جلب کنند. کارگران اعتصابی پیمانی و پروژه ای جا دارد که در برگزاری جشن روز کارگر همراه با هم طبقه ای های خود در سراسر ایران با ادامه اعتصاب پرچم مبارزه علیه نظم استثمارگر سرمایه داری به عنوان بانی و مسبب شرایط فلاکتناز کنونی در ایران را در دست بگیرند و به استقبال اول مه روز جهانی کارگر بروند. و مهمترین این اعتصاب گسترده آنهم در مراکز کلیدی صنعت نفت و پتروشیمی و گاز در شرایطی اتفاق افتاده است که جامعه دردل یک تحول انقلابی به سر می برد و جنبش توده ای و آزادیخواهی برای رهایی از نکبت جمهوری اسلامی را قوت می بخشد و امید بیشتری برای رهایی رادر دلها زنده خواهد کرد.

اعتصاب گسترده کارگران پروژه ای و پیمانی نفت و گاز و پتروشیمی و همچنین معادن و فولاد با حمایت کارگران مبارز هفت تپه و کارگران نصب نیرو شاعل در رمیله عراق با اعلام اعتصاب در حمایت از همکاران خود، تنها بخشی از اعتراض سراسری طبقه کارگر به شرایط بسیار دشوار معیشتی و مصوبه جنایتکارانه و ضد کارگری

دولت و شورای عالی کار است. امروزه نه تنها کارگران که بازنشستگان و پرستاران نیز از وضعیت بد معیشتی و دستمزد چند فقره زیر خط فقر به تنگ آمده اند و جز اعتراض راهی ندارند.

در آستانه اول مه روز جهانی کارگر و در شرایطی که اکثریت مردم به تنگ آمده از فقر و فلاکت و اختناق مذهبی، علیه موجودیت حکومت سرمایه داری اسلامی به میدان آمده اند، لازم است که

کارگران شاعل و پروژه ای و پیمانی در سایر بخشهای کارگری در حمایت از کارگران اعتصابی به میدان بیایند، اعتصاب و اعتراض خود را گسترش دهند و عرصه را بر کارفرما و دولت تنگ کنند. لازم است که کارگران در شاخه های مختلف صنعتی علیه وضعیت فلاکتناز اقتصادی، علیه دولت، با خواست دستمزد مکی و رفاه همگانی و علیه مصوبه دولت به میدان بیایند و جنبش سراسری برای افزایش دستمزد را تقویت و گسترش دهند. تشکیل مجامع عمومی کارگری در مراکز اعتصابی برای اتحاد و تصمیم جمعی کارگران در جهت پایداری اعتصاب از ضروریات است و آن را باید تکثیر کرد.

کارگران جهان متحد شوید!

در اول مه نه شاهی تاجگذاری کرده است، نه مذهبی آمده است، و نه ملتی درست شده است! اول مه روز یک طبقه جهانی، روز یک جنبش بین المللی کارگری است که برای تغییر ریشه ای جهان، برای انقلاب کمونیستی مبارزه میکند!

اول مه روز صاحبان واقعی جهان است! روز بشریتی است که جهان بدون کار او نمیتواند سرپا بماند! روزی است که اسپارتاکوس های این جنبش، رهبران کمونیست و سوسیالیست کارگران، اعلام میکنند: برای رهایی جامعه راهی جز انقلاب کارگری، انقلاب بردگان مزدی، علیه سیستم بردگی مزدی وجود ندارد!

زنده باد اول مه!

زنده باد انترناسیونالیسم کارگری!

زنده باد انقلاب کارگری!

حزب کمونیست کارگری ایران - حکمتیست

به حزب کمونیست کارگری

ایران- حکمتیست کمک مالی کنید!

شورا مجمع عمومی سازمانیافته و منظم است!

زیر را نیز دارم:

- آنجا که تأکید زیادی می شود و در اظهارنظرهای همه [حضار] تکرار می شود که مبارزه اقتصادی رفرمیستی است، هم در آن بی دقتی دیده می شود و هم نگران کننده است. بی دقتی از این نظر که مطالبات اقتصادی رفرم است

بدین معنی که نهایتاً مناسبات کار و سرمایه را تغییر نمی دهد، اما الزاماً هر شکل از مبارزه اقتصادی مبارزه ای رفرمیستی نیست. ما در عین اینکه کمونیستیم و رفرمیست نیستیم، خواهان رفرم هم هستیم و آن را لازم میدانیم. خلاصه از نظر من اگر معادله رفرمیسم = مبارزه اقتصادی بطور مطلق نگاه شود، غلط است. از نظر طبقه کارگر، مبارزه اقتصادی عرصه ای از مبارزه است و در چهارچوب مبارزه این طبقه برای تحقق سوسیالیسم اهمیت بسیار زیادی دارد. یک رفرمیست می تواند به شیوه ای رفرمیستی مبارزه اقتصادی را پیگیری کند که مسأله دیگری است. به ویژه در کشوری مثل ایران که اقتصاد آن بر اساس نیروی کار ارزان استوار است، مبارزه اقتصادی و مطالبات اقتصادی پرولتاریا در تعارض با کارکرد متعارف سرمایه داری قرار می گیرد و خصلتی ضدسرمایه داری دارد.

اگر مواظب نباشیم در عرصه مبارزه اقتصادی، به خاطر مخالفت با سندیکالیسم دچار سکتاریسم می شویم. علاوه بر این می توانی تصور کنی که در جایی مانند کردستان بشود مبارزه اقتصادی و سیاسی را با دیوار چین از هم جدا کرد؟

- تأکید بر خامی رهبران [کارگری] بشکل مطلق بیان شده و بسیاری از عوامل تاریخی و عینی دیگر نادیده گرفته شده.

الف: به قدمت مبارزه طبقه کارگر در عرصه جهانی، آنچه نرم و شکل متعارف آن بوده جنبش سندیکالیستی و اتحادیه ای بوده است. کمون [پاریس] و [انقلاب] اکثر استثنا بوده اند و نهایتاً غرق در فشار جنبشهای سندیکایی و اتحادیه ای شدند. در ایران نیز (اگر اگر تشکل کارگری وجود داشته) نیز چنین بوده. اکنون در کردستان این نرم و سنت در حال شکستن است و استثنایی دیگر در حال شکل گیری است. به لحاظ تاریخی وجود رفرمیسم در کردستان پدیده ای عادی است و در غیر اینصورت جای تعجب داشت. جنبشهای جدید که سر برون می کشند باید به نرم و سنت تبدیل کرد.

ب: به لحاظ عینی و تاریخی، اتحادیه و سندیکا از همان آغاز به مراکز و رشته های کاری مربوط می شود که صنعت کوچک و کارگاههای کوچک بوده اند که در کردستان نیز وجود دارند. همین امر زمینه مساعدی برای سندیکالیسم در کردستان ایجاد کرده است، بدون اینکه معنی اش این باشد که خردمان را به آن محدود کرده و تسلیم شویم.

- مسأله پیوند مبارزه اقتصادی با حکومت کارگری و سوسیالیسم که بدان پرداخته ای، مسأله ای بسیار حیاتی است، اما بهتر بود چگونگی این پیوند را توضیح می دادی. البته من فرمولبندی بهتری سراغ دارم: به نظر من بهتر است به جای پیوند بگویم تابع کردن مبارزه اقتصادی برای سوسیالیسم (همانگونه که می گوئیم تابع کردن مبارزه برای رفع ستم ملی به مبارزه برای سوسیالیسم) که فکر می کنم بدان معنی است که در جریان مبارزه اقتصادی، طبقه کارگر را متشکل تر می کنیم. باید هر دستاوردی را به سکویی برای اتحاد و آگاهی بیشتر تبدیل کرد و همگام با مبارزه اقتصادی، خواسته های سیاسی - دموکراتیک مانند آزادی بیان، مطبوعات، آزادی زندانی سیاسی را مطرح کنیم و شرایطی مطلوب برای گسترش تشکل کمونیستی، تشکل توده ای - کارگری و آگاهی کمونیستی کارگران فراهم کنیم.

در رابطه با استنتاجات عملی:

الف: کار پایه ای امر مهمی است، اما بطور خودبخودی رفرمیسم را نمی زند. رفرمیسم را نباید از پهلو و حاشیه بلکه

صفحه ۱۰

نامه دکتر جعفر شفیعی در مورد مراسم مهم و تاریخی ماه مه ۱۳۶۶ پاساژ عزتی شهر سنندج

یک رویداد تاریخی مهم در جنبش کارگری!

نامه ای با ارزش از رفیق جعفر شفیعی، چهره شناخته شده جنبش کمونیستی و حزب کمونیست ایران در مورد اهمیت برگزاری مراسم باشکوه ماه مه سال ۱۳۶۶ شمسی در پاساژ عزتی شهر سنندج. رفیق جعفر شفیعی این نامه را در تاریخ ۶-۷-۱۳۶۶ به زبان کردی به رحمان حسین زاده نوشته که در تاریخ ۷-۸-۱۳۹۴ رحمان حسین زاده اصل نامه را به همراه توضیحات کوتاهی در مورد موضوع نامه در شبکه های اجتماعی منتشر کرد. اکنون ترجمه فارسی این نامه برای اولین بار نیز منتشر میشود.

توضیحی کوتاه در مورد موضوع نامه رفیق جعفر شفیعی:

این نامه به دنبال مراسم باشکوه اول ماه سال ۱۳۶۶ پاساژ عزتی شهر سنندج نوشته شده است. این رویداد بسیار مهم بود. ما در حزب کمونیست ایران و کومه له آن وقت و کمیته تشکیلات شهرها (تکش) که من هم عضو آن بودم، رابطه محکمی با این رویداد داشتیم. بعد از برگزاری آن مراسم، سمیناری را به منظور جمع بندی از آن تجربه مهم برگزار کردیم. مبحث آن سمینار را من معرفی کردم و حضار هم در مورد آن به بحث و تبادل نظر پرداختند. رفیق جعفر شفیعی قرار بود در آن سمینار شرکت کند. اما چند روز قبل از برگزاری سمینار به ماموریت حزبی رفت و نتوانست در سمینار شرکت کند. بعداً نوارهای ضبط شده سمینار را خواستند تا به آن گوش دهند. بعد از شنیدن مباحث آن سمینار طی نامه ای به من، نظر و نقد و ملاحظات خود را در مورد مباحث آن سمینار نوشتند. همچنانکه مطالعه میکنید این نامه حاوی نقد کمونیستی و نکات بسیار ارزشی در مورد یک تجربه مهم در جنبش اول ماه شهرهای کردستان است. اکنون در گرامیداشت روز جهانی کارگر و در گرامیداشت کمونیست برجسته رفیق جعفر شفیعی ترجمه فارسی نامه را نیز منتشر و علاقمندان را به مطالعه آن فرامیخوانم.

رحمان حسین زاده

اردیبهشت ۱۳۹۵

متن نامه رفیق جعفر شفیعی

(ترجمه از کردی به فارسی)

کاک رحمان بسیار عزیز!

با سلامی گرم. شاید بهتر است قبل از هر چیز پوزش بخواهم که نوارها را به موقع پس نفرستادم و بدقولی کردم. مرا به بزرگی خودتان ببخشید.

نوارها را گوش دادم. هر دوی آنها را. به نظرم جلسه ای خوب و زنده داشته اید. هر وقت همدیگر را دیدیم مفصل صحبت خواهیم کرد. اما شاید بهتر است فی المجلس نکاتی را مطرح کنم.

۱. در مورد صحبتهای خودت، کلیت آن را قبول دارم و ملاحظات

نه به حجاب اسلامی، نه به آپارتاید جنسی!

نامه دکتر جعفر شفیعی در مورد مراسم مهم و

تاریخی ماه مه ۱۳۶۶ پاساژ عزتی شهر

سندج

باید مستقیم آن را زد. باید مختصات رفرمیسم را شناخت و بطور صریح نقد پرولتری - کمونیستی نمود. در صحبت‌های شما این مسأله غایب بود.

به نظر من اول مه [امسال] علیرغم هر نقطه ضعفی، اهمیت آن فراتر از چیزی است که در جلسه گفته شده است. انگار جلسه احساس گناه میکند که زیادی درباره اول مه حرف زده است. طبقاً موافق اشکالات و ایرادها را کم گفتیم. هیچکدام نمی دانستیم، اما از اهمیت قضیه نمی گاهد چرا؟!

صرفنظر از اینکه چه کسی صحبت کرده و چه گفته، تجمع کارگران در کردستان در این روز، به نظر من رویداد تاریخی جنبش کارگری کردستان بوده در این روز و محصول کار ماست نه رفرمیسم. اتفاقاً رفرمیسم در شرایطی که ما ایجاد کرده ایم توانسته است سر بیرون آورد. بر اثر فشار ماست که رفرمیسم در کردستان رنگ رادیکالی به خود گرفته است. کجای ایران رفرمیسم چنان رادیکال بوده که زیر سر نیزه جمهوری اسلامی جرأت نفس کشیدن را داشته باشد؟

سخنرانیهای بخشی از اول ماه مه بود. تجمع چند هزار نفری در آبدرد که شعار حزب کمونیست ایران را بر پرچم سرخی برافراشتند نیز بخشی از اول مه است و چیزهای دیگری که فرصت پرداختن به آن نیست. بهرحال پیشنهاد می کنم که درباره ویژگیهای رفرمیسم در کردستان کار بیشتری بکنیم تا بتوانیم کمپین معینی در رابطه با آن سازمان دهیم.

ببخشید خیلی عجله داشتم

حرفهایم را ناتمام گذاشتم

قربانت

جعفر ۶۶/۷/۶

در نوار در رابطه با سندیکا، اتحادیه، مجمع عمومی، شورا و ... كاك فاروق طوری صحبت میکند که باید همه اینها را انجام داد، اما مجمع عمومی را فراموش نکنیم. من هم می گویم مجمع عمومی و شورا را تبلیغ کنیم تا اتحادیه و سندیکا را فراموش کنیم. با همان ملاحظاتی که در جلسه مشترک شورای نویسندگان داشتیم

من اینطور فهمیدم

زنده باد اول مه!

أفق طبقه کارگر ملی نیست، مذهبی نیست، جنسیتی نیست، استقلال طلب و خودمختاری طلب نیست، منفعت صنف خاصی را دنبال نمیکند، دین ویژه ای نمی آورد و در پی احیای سنت های عتیق و باستانی بشر نیست. کارگران میخواهند مبنای نظم مبتنی بر تبعیض و نابرابری، نظم مبتنی بر استثمار کار مزدی و مالکیت خصوصی را تغییر دهند. اول مه پرچم طبقه کارگر رادیکالی است که تغییر این جهان وارونه و نظم سرمایه داری را امر فوری خود میدانند. اگر جنبشها و طبقات دیگر آزادی قسمتی و حقوق ویژه ای را نهایت اهداف خود قرار داده اند، طبقه کارگر در عین طرح مطالبات بلاواسطه اش، که آنهم در چهارچوب رفاه همگانی قرار دارد، پرچم آزادی انسان از سلطه و انقیاد سیاسی و اقتصادی سرمایه داری و مناسبات بردگی مدرن مزدی را برافراشته است. این یعنی کارگر برای آزادی ناچار است همه را آزاد کند و در اسارت نگهداشتن بخشی از جامعه منفعتی ندارد. این یعنی طبقه کارگر آزاد نمیشود مگر اینکه کل جامعه را آزاد کند.

زنده باد انقلاب کارگری!

حزب کمونیست کارگری ایران - حکمیتست

مارس ۲۰۲۲

www.helmasistor.org

مرگ بر سرمایه داری!

اعلامیه حزب حکمتیست - ۲

اعتصاب کارگران پیمانی و پروژه ای گسترش

می یابد

در دومین روز اعتصاب بخشهای جدیدی از کارگران پیمانی و پروژه ای به اعتصاب سراسری برای افزایش دستمزدها پیوستند. امروز یکشنبه ۳ اردیبهشت «کارگران پروژه ای کارگاه فولاد غدیر نیریز در سیرجان»، «کارگران جوشکار مخزن شاغل در پیمانکاری عطایی»، «کارگران شرکت های پیمانکاری معدن مس سرچشمه»، «کارگران پیمانکاری کیومرث داودی»، «کارگران شرکت قیصر انجام توسعه فولاد سیرجان»، «کارگران شرکت مبین صنعت در پتروشیمی آدیش کنگان»، «کارگران پتروپالایش شرکت پایا صنعت»، «کارگران پیمانکاری داودی فرد در معدن مس درالو کرمان و» «کارگران عایق کار پتروشیمی کنگان» در حمایت از کمپین ۱۴۰۲ دست به اعتصاب زدند و مبادرت به تخلیه کارگاه ها کردند.

خواست مرکزی کارگران پیمانی و پروژه ای شاغل در صنایع نفت، گاز، پتروشیمی، نیروگاه ها، معادن مس، فولاد و ... افزایش حقوق ۷۹ درصدی بر اساس لیست تعیین شده کمپین است. اجرای زمان کار و استراحت ماهانه یعنی ۲۰ روز کار و ۱۰ روز استراحت در شرکت هایی که پس از کمپین سال ۱۴۰۰ اجرایی نشده است. «مدیریت کمپین مرکزی نفت و گاز» مضاف به خواست مرکزی افزایش دستمزد و اجرایی شدن زمان کار و استراحت، دیگر خواسته های کارگران را:

- ۱- واریز حقوق در حداقل زمان ۱۰ تا ۱۵ روز پس از کارکرد هر ماه.
- ۲- واریز بیمه برابر با عنوان شغلی.
- ۳- حذف روال ۱۰ ساعت کاری و تبدیل به ۸ ساعت در روز.
- ۴- محاسبه هرگونه کار کمتر از یک ماه برابر با دستمزد اورهال.
- ۵- انواع مزایای عیدی، سنوات، ایاب و ذهاب، حق اولاد، بن کارگری، بدی آب و هوا... باید به طور جداگانه نسبت به دستمزد تصویبی محاسبه و به پرسنل پرداخت شود.
- ۶- بالا بردن کیفیت سرویس های رفت و برگشت به محل کار، کیفیت خوراک، حذف خوراک های تکراری از منوی هفتگی، کاهش تعداد نفرات در هر اتاق به نهایتا ۴ نفر و ارتقای سطح بهداشت خوابگاه ها و سرویس های بهداشتی (در محل کار و خوابگاه).
- ۷- تحویل یک نسخه از قرارداد به همراه سرپرست شرکت استخدام کننده، مهر و امضای مدیر مربوطه به پرسنل استخدام شده.
- ۸- حذف بند غیرقانونی آزمایشی کارکردن در طول ۱۵ روز با

دستمزد اداره کاری و یا بدون دستمزد.
۹- حذف تعهد نامه هایی که برای جلوگیری از اعتراضات کارگران در مراجع قانونی به وسیله کارفرمایان و پیمانکاران گرفته می شوند، اعلام کرده است.

کارگران سراسر کشور، کارگران شرکتهای نفت و گاز و پتروشیمی و صنایع و معادن! از اعتصاب و خواسته های برحق کارگران پیمانی و پروژه ای حمایت کنید. جنبش افزایش دستمزدها را سراسری تر و قدرتمندتر کنیم.

کارگران اعتصابی! بیوقفه مجامع عمومی منطقه ای و سراسری را برای تعیین سیاست های پیشبرد اعتصاب برگزار کنید. اتحاد تاکتونی را تحکیم کنید. گسترش اعتصاب را در دستور فوری قرار دهید. حضور میدانی و اعتراضی در محل کار و در مقابل مراکز حکومتی، حمایت از خواست افزایش دستمزد برای تمام کارگران کشور را در دستور بگذارید.

درد بر اتحاد و اعتصاب کارگران پیمانی و پروژه ای!
مرگ بر جمهوری اسلامی!
آزادی، برابری، حکومت کارگری!

حزب کمونیست کارگری ایران - حکمتیست
۳ اردیبهشت ۱۴۰۲ - ۲۳ آوریل ۲۰۲۳

علیه فقر و گرانی و مصوبه دستمزد! برای دستمزد مکفی و رفاه همگانی!

دهها میلیون نفر با فقر و فلاکت دست و پنجه نرم می کنند. کارگران سراسر کشور از شاغل و بیکار و بازنشسته مخالف مصوبه دستمزد نهاد کارفرمایی "شورای عالی کار" هستند. سیاست جمهوری اسلامی و نظام سرمایه داری تعمیق و تداوم فقر و فلاکت است. سیاست طبقه کارگر نفی نظام مبتنی بر فقر و فلاکت و استثمار فرد از فرد است.

در اول مه پرچم دستمزد مکفی و جوابگوی تامین نیازهای زندگی با استانداردهای امروز و رفاه همگانی را برافرازیم.

در اول مه اعلام کنیم آنچه که بورژوازی و طبقه سرمایه دار نمی پذیرد و ممکن نمی داند، دولت انقلابی کارگران به بهترین شکل تامین و تضمین می کند.

حزب کمونیست کارگری ایران - حکمتیست
۲۰۲۳ آوریل

www.hekmatist.org

منصور حکمت را بخوانید و به دیگران معرفی کنید!

<http://hekmat.public-archive.net>
www.hekmat.com

مرگ بر سرمایه داری!

اطلاعیه شورای همکاری نیروهای چپ و کمونیست

از اعتصاب سراسری کارگران نفت و گاز و پتروشیمی پشتیبانی کنیم

کارگران پروژه ای در بیش از هشتاد شرکت پیمانی فعال در حوزه نفت، گاز و پتروشیمی، مس، فولاد، معادن در استان های خوزستان، فارس و کهکویه بوشهر و کرمان اعتصاب کرده اند. این اعتصابات که از اول اردیبهشت آغاز شد تاکنون ادامه یافته و دامنه و ابعاد گسترده تری پیدا کرده است.

شورای سازماندهی اعتراضات کارگران پیمانی نفت با انتشار بیانیه ای تحت عنوان «با قدرت وارد اعتصاب شویم» اعلام کرده است که افزایش ۷۹ درصدی دستمزدها و ۲۰ روز کار و ۱۰ روز تعطیلی جهت داشتن فرصتی برای بودن با خانواده ها از مطالبات محوری و فوری کارگران پروژه ای در این اعتصابات می باشد. این شورا در عین حال بر پیگیری دیگر مطالبات پاسخ نگرفته کارگران از جمله کوتاه شدن دست پیمانکاران مفتخور، بهبود و بالابردن استاندارد وضع خوابگاه ها، غذاخوری ها، بهبود کیفیت سرویس های رفت و آمد و ایمنی محیط کار تأکید کرده است. کارگران همچنین تأکید کرده اند که کف دستمزد در مناطق نفتی نباید از ۲۰ میلیون تومان در ماه کمتر باشد. کارگران اعتصابی اعلام کرده اند تا تحقق خواسته هایشان به اعتصاب ادامه می دهند.

بر طبق آخرین گزارش ها گروهی از کارگران پیمانکاری های اژدر و طهماسبی در اصفهان، معدن مس درالو کرمان، کارگران پروژه ای در جاسک، کارگران مس سرچشمه در رفسنجان و فولاد مادکوش در بندرعباس، پرستاران در سنجند نیز در اعتراض به سطح پایین حقوق و دستمزدها در سال جدید، دست از کار کشیدند و به اعتصاب پیوسته اند. کارگران هفت تپه که از یک ماه پیش با دادن یک فراخوان عمومی از همه کارگران خواسته بودند تا جهت لغو مصوبه شورای عالی کار در مورد تعیین حداقل دستمزدها به اعتراض برخیزند، اکنون نیز با صدور یک بیانیه از اعتصابات کارگری حمایت نموده اند.

اعتصاب سراسری کارگران صنایع نفت و گاز و پتروشیمی برای افزایش دستمزدها در حالی ادامه دارد که سرکوب شدید و تفرقه افکنی نیروهای حراست حکومتی در محیط های کار، تهدید به اخراج و عدم امنیت شغلی، فقر و بیکاری و نگرانی از تأثیرات پیامدهای اعتصاب بر زندگی خانواده های کارگری در شرایط فقر و فلاکت اقتصادی کنونی مانند یک زنجیر و وزنه آهنین به دست و پای کارگران سنگینی می کند. سازماندهی این اعتصاب در شرایط دشوار کنونی بیانگر این واقعیت است که جنبش کارگری ایران با تکیه بر آگاهی و کاردانی فعالین و رهبران عملی خود و با تکیه بر تجارب مبارزاتی سال های گذشته می تواند بر این موانع سخت و دشوار غلبه کند و راه پیشروی خود را باز یابد. در شرایط کنونی و در آستانه اول ماه مه، روز جهانی کارگر، گسترش و سراسری کردن اعتصابات کارگری جهت در هم شکستن تعرض رژیم به دستمزدها و زندگی و معیشت کارگران بطور عینی می تواند زمینه ساز اعتصاب عمومی سیاسی و پیشروی جنبش انقلابی جاری برای به زیر کشیدن رژیم سرمایه داری جمهوری اسلامی باشد.

شورای همکاری نیروهای چپ و کمونیست ضمن پشتیبانی کامل از اعتصابات کارگران نفت و گاز و پتروشیمی مناطق جنوب کشور، دیگر بخش های جنبش کارگری ایران را به حمایت و همبستگی با کارگران صنایع نفت و گاز و پتروشیمی فرا می خواند تا در حرکتی سازمان یافته و متحدانه علیه تعرض رژیم به سفره خالی کارگران و علیه دستمزدهای چند مرتبه زیر خط فقر، دست به اعتراض و اعتصاب بزنند.

سرنگون باد رژیم سرمایه داری جمهوری اسلامی

زنده باد آزادی، زنده باد سوسیالیسم

شورای همکاری نیروهای چپ و کمونیست

۴ اردیبهشت ۱۴۰۲

۲۴ آوریل ۲۰۲۳

امضا: سازمان اتحاد فدائیان کمونیست، اتحاد سوسیالیستی کارگری، حزب کمونیست ایران، حزب کمونیست کارگری- حکمتیست، سازمان راه کارگر، سازمان فدائیان (اقلیت) و هسته اقلیت

زنده باد شوراها!

ارگانهای اعمال اراده مستقیم توده ای و کارگری را همه جا ایجاد کنید! در کارخانه ها و محلات شوراها را برپا کنید!
امروز شورا ارگان مبارزه و قیام و فردا ارگان حاکمیت!

کارگر، معلم بپاخیز، برای رفع تبعیض!

اطلاعیه پایانی همایش کلن

در ابتدا از همه سخنرانان و مشارکت کننده گان در پنل ها، که دعوت ما را برای شرکت در این همایش پذیرفتند، صمیمانه تشکر می کنیم و به آنان خسته نباشید می گوئیم. همچنین همه شما عزیزانی که از شهرها و کشورهای مختلف، با وجود اعتصاب و مشکلات در این همایش شرکت کردید، یک بار دیگر درود می فرستیم و از شما سپاس گزاری می کنیم. بدون حضور، همکاری و همراهی شما، برگزاری این همایش ممکن نمی شد. می دانیم که آمدید تا پشتیبانی خود را از منشور بیان کنید. متأسفانه به دلیل محدودیت زمان، نتوانستیم این فرصت را فراهم کنیم تا صدای عزیزانی که مایل بودند سخنان و نظرات خود را در همایش طرح کنند، شنیده شود. اما همگان آگاهیم که حضور شما چه در سالن، و چه از طریق آنلاین، گویا ترین صداها و سخن هاست. با این حال امیدواریم در فرصت های دیگر صدا، نظر و البته انتقاد های شما را بشنویم.

همچنین وظیفه خود می دانیم که از دهها حزب، سازمان و نهاد و بیش از هزار نفری که با امضای خود از این همایش حمایت کردند در تدارک آن ما را یاری دادند، تشکر کنیم. این سطح از پشتیبانی، که البته قابل انتظار بود، باعث شد که با دل گرمی و اطمینان بیشتری برای برگزاری همایش، کوشش کنیم.

مهم تر از هر چیز دیگر، اجازه بدهید که همراه با هم به تمام اعضای بیست تشکل صنفی و مدنی که در تدوین و تهیه منشور، پیش قدم شدند، و به دهها تشکل و نهاد دیگر در ایران که بعد از انتشار منشور، از آن پشتیبانی کردند و نیز به همه اعضای دیگر تشکل های مستقل کارگری و مدنی که به هر دلیل امکان آن را نداشتند که از منشور حمایت کنند، اما سالهاست که برای تحقق بسیاری از مفاد دوازده گانه منشور مبارزه کرده اند، درود بفرستیم و همبستگی و اتحاد مبارزاتی خود را با همه آنان اعلام کنیم. منشور، همان طور که تدوین کنندگان آن به درستی گفته اند، سند نهایی و غیر قابل تغییر نیست و در سیر مبارزه تکمیل خواهد شد.

منشور مطالبات حداقلی در کوران یک جنبش بزرگ انقلابی، تدوین و منتشر شد، جنبشی که به گفته منشور "علیه زن ستیزی و تبعیض جنسیتی، ناامنی پایان ناپذیر اقتصادی، بردگی نیروی کار، فقر و فلاکت و ستم طبقاتی، ستم ملی و مذهبی" سر برآورد و قصد آن دارد که همه این پلشتی را در گورستان تاریخ به خاک بسپارد و "برای همیشه به شکل گیری هرگونه قدرت از بالا پایان دهد".

منشور مطالبات حداقلی آنگونه که تدوین و امضا کننده گان آن آرزو کرده اند در "عرصه جهانی" نیز تا هم اکنون به خوبی مورد استقبال قرار گرفته است. منشور به فاصله کوتاهی بعد از انتشار، به زبان های مختلف ترجمه و تکثیر شد. چندین اتحادیه کارگری در کشورهای مختلف با صدها هزار عضو از منشور حمایت کرده اند، و مباحث منشور، موضوع دهها نشست و گرد همایی حضوری یا مجازی بوده است. همایش امروز یکی دیگر از این گردهمایی ها در پشتیبانی از منشور است. امیدواریم که این حمایت ها به شیوه ها و به مناسبت های مختلف به ویژه در مراسم های امسال روز جهانی کارگر - اول ماه مه - ادامه یابد.

به بیان دیگر، امیدواریم که صدای جنبش های بزرگ اجتماعی و پیشرو که منشور از آنها نام برده، یعنی "جنبش کارگری، جنبش معلمان و بازنشستگان، جنبش برابری خواهانه زنان و دانشجویان و جوانان و جنبش علیه اعدام و..." مورد پشتیبانی هر چه بیشتر همتایان خود در عرصه جهانی قرار گیرد. بگذار اپوزیسیون های دست راستی با هدف دست بدست شدن قدرت سیاسی از بالا، به در یوزگی در بارگاه طبقات حاکم و دولت های خارجی مشغول باشند. سرنوشت انقلاب را اما این بار، مردم انقلابی ایران می توانند که خود رقم زنند، و متحدان واقعی آنان در عرصه جهانی، نه طبقات حاکم بلکه جنبش های پیشرو و مترقی و همه انسان های شریفی هستند "که دل درگرو آزادی، برابری و رهائی دارند".

هئیت برگزار کننده همایش کلن

22 آوریل 2023

مرگ بر ستمگر، چه شاه باشه چه رهبر!

پتروشیمی گچساران، کارگران پروژه‌های شرکت کیان سازه و نیروهای پرتونگار شرکت ایمن سازان شاغل در پتروپالایش کنگان، کارگران پروژه‌های شرکت

ساتراپ صنعت شاغل در ساخت مخازن ال‌پی‌جی فاز ۱۴ عسلویه، کارگران برق و ابزار دقیق شاغل در پروژه پتروشیمی گچساران، و کارگران جوشکار مخازن پیمانکاری عطایی نیز به اعتصابات سراسری پیوستند.

روز یکشنبه سوم اردیبهشت ماه پرسنل اداری و دفتری شرکت سکاف شاغل در پالایشگاه آبادان نیز در اعتراض به عدم افزایش دستمزد برای سال ۱۴۰۲ دست به اعتصاب زده و کارگاه را تخلیه کردند. لازم به ذکر است

در روز دوشنبه چهارم اردیبهشت نیز کارگران پروژه‌های شاغل در فولاد شادگان، کارگران پیمانکاری‌های اژدر و طهماسبی، کارگران شرکت تام کار شاغل در پروژه‌های مجتمع فولاد خیام نیشابور، کارگران شرکت پتروفاساز شاغل در کوه مبارک جاسک و کارگران شرکت روزین صنعت شاغل در چابهار به اعتصابات سراسری پیوستند.

در روز سه‌شنبه پنج اردیبهشت نیز کارگران شرکت مپنا شاغل در پروژه‌های پالایشگاه بیدبلند ۲ بهبهان، کارگران شرکت نصب نیرو شاغل در رمیله کشور عراق، کارگران شرکت چگالش شاغل در پروژه‌های پالایشگاه تهران، کارگران شرکت پارس نصب کارون شاغل در پروژه‌های فولاد خوزستان، کارگران شرکت تیام صنعت شاغل در پتروشیمی گچساران، کارگران پیمانکاری بختیاری شاغل در مس سرچشمه، کارگران شرکت صنعت پردازان تین شاغل در پتروشیمی سلمان فارسی، کارگران شرکت رامکو شاغل در پتروشیمی پارس به اعتصابات سراسری پیوستند.

روز چهارشنبه شش اردیبهشت پرسنل ستادی شرکت odcc اصفهان و کارگران پیمانکاری خدادادی شاغل در شرکت طرح توسعه سیرجان نیز به این اعتصابات پیوستند تاکنون حدود ۱۰۰ شرکت و کارگاه به اعتصاب سراسری و کمپین سراسری ۱۴۰۲ پیوسته‌اند

پیام سندیکای SAC به کارگران ایران در آستانه اول ماه مه

سالهاست که طبقه کارگر ایران با دادن بهای سنگین و دستگیری و زندان فعالین کارگری برای بهتر شدن شرایط کار و زندگی، مبارزه میکند. سندیکای SAC پشتیبانی خود را از تمام تشکلهای کارگری در سراسر جهان از جمله دوستان ما در ایران که برای حقوق خود مبارزه میکنند، اعلام میدارد.

برای اول ماه مه ۲۰۲۳ برای کارگران ایران آرزوی قدرت و رزمندگی در ادامه مبارزه شان را آرزو می‌کنیم.

کمیته بین المللی سندیکای SAC - سوئد

تجمع اعتراضی کارکنان شرکت ول سرویسز

روز سه‌شنبه ۵ اردیبهشت، کارکنان شرکت ول سرویسز (شلمبرژه) در محل ساختمان مدیریت این شرکت در اهواز تجمع کردند. اعتراض این کارکنان به تعویق چند ماهه در پرداخت حقوق و دستمزدهایشان است. شرکت فرانسوی شلمبرژه از آذرماه سال ۱۳۹۵ برای توسعه ثانویه مخازن آسماری، بنگستان و خامی میدان رگ سفید، مخزن آسماری میدان پارسی و مخازن آسماری و بنگستان میدان شادگان و کرج، با شرکت ملی مناطق نفت خیز جنوب تفاهنامه همکاری و قرارداد محرمانه امضا کرده است.

تجمع کارکنان شرکت بهره برداری متروی تهران و حومه

صفحه ۱۵

ستون اخبار کارگری و حرکت‌های اعتراضی تهیه و تنظیم: سپیده امیرعسگری و آرش کلهر

آغاز مجدد اعتصاب سراسری کارگران پروژه‌های در کشور

روز جمعه اول اردیبهشت‌ماه ۱۴۰۲ کارگران شرکت اکسیرصنعت، شرکت‌های آی آی کی سکاف و آبادراهان شاغل در پروژه‌های پالایشگاه آبادان، کارگران شرکت اکسیر صنعت شاغل در فاز ۱۴ عسلویه، کارگران پیمانکاری‌های نوروزی و زردادخانی شاغل در فولاد آلیاژی یزد، کارگران شرکت تیام صنعت شاغل در پروژه‌های پتروشیمی گچساران، کارگران پروژه‌های شاغل در شرکت پارس کیهان، کارگران پروژه‌های شاغل در پتروشیمی دهلران مطابق فراخوان مدیریت کمپین مرکزی کارگران پروژه‌های نفت و گاز در اعتراض به عدم افزایش دستمزد برای سال ۱۴۰۲ دست به اعتصاب زده و کارگاه را تخلیه کردند.

کارگران پروژه‌های شاغل در صنایع نفت، گاز و پتروشیمی خواستار افزایش دستمزد مطابق با لیست پیشنهادی خود بر اساس افزایش ۷۹ درصدی هستند.

گسترش اعتصاب سراسری کارگران پروژه‌های

روز شنبه دوم اردیبهشت‌ماه ۱۴۰۲ اعتصاب سراسری کارگران پروژه‌های شاغل در پروژه‌های مختلف نفت، گاز، پتروشیمی، پالایشگاه‌ها، نیروگاه‌ها و صنایع فولادی در اعتراض به عدم افزایش دستمزد برای سال ۱۴۰۲ گسترش یافت و کارگاه‌های زیادی بطور کامل تخلیه شدند. کارگران شرکت IGC شاغل در پروژه‌های دشت عباس دهلران، کارگران شرکت کارن گستر و پیمانکاری اصغرپور، کارگران شرکت فولاد صنعت اطلس به پیمانکاری اسد بهرامی، کارگران شرکت فرابند صنعت شاغل در طرح یک فولاد آلیاژی یزد، کارگران شرکت رستاک پایا فولاد یزد، کارگران شرکت عمران صنعت پایندان واقع در عسلویه، کارگران مخازن قشم شرکت آسفالت طوس پیمانکاری سامان ابزار، کارگران پیمانکاری‌های بویری و باقری شاغل در شرکت هیدروسازان، کارگران شرکت سازمپاد شاغل در سایت ۱ پتروشیمی بوشهر، کارگران شرکت شبذیز صنعت آبادانا واقع در جزیره لاون، و کارگران شرکت عمران صنعت شاغل در پروژه‌های پتروشیمی آبادانا واقع در عسلویه نیز روز دوشنبه دوم اردیبهشت‌ماه در اعتراض به عدم افزایش دستمزد برای سال ۱۴۰۲ دست به اعتصاب زده و کارگاه را تخلیه کردند و به اعتصابات سراسری پیوستند.

در ادامه در روز یکشنبه سوم اردیبهشت ماه نیز کارگران پیمانکاری کیامرث داوودی شاغل در مس سرچشمه، کارگران شرکت فراسان و شرکت تارا شاغل در مس خاتون آباد کرمان، کارگران شرکت مبین صنعت و کارگران عایق‌کارشاغل در پتروشیمی آدیش کنگان، کارگران پیمانکاری کرامت سلحشور شاغل در شرکت IGC در جفیر، کارگران پروژه‌های شرکت رحیمی شاغل در پالایشگاه اصفهان، کارگران پیمانکاری پایمرد شاغل در چابهار، کارگران شرکت سپندگستر سپیدرود واقع در سیرجان، کارگران پیمانکاری حاجی پور از شرکت عمران صنعت واقع در فاز ۱۴ عسلویه، کارگران شرکت پایا صنعت شاغل در پتروپالایش، کارگران پیمانکاری داودی فرد شاغل در معدن مس در الو کرمان، کارگران پروژه‌های شرکت‌های رامکو و جهانپارس شاغل در مس سرچشمه، کارگران پیمانکاری‌های گلزاری، کیوانی و صالحی شاغل در جاسک، کارگران پروژه‌های شاغل در فولاد غدیر نی‌ریز، کارگران شرکت گندله سازی بهاباد، کارگران شرکت آزمون فلز، کارگران گروه پیمانکاری علی رحمانی شاغل در معدن مس در الو کرمان، کارگران پروژه‌های شاغل در

زنده باد همبستگی جهانی کارگران!

ستون اخبار کارگری و حرکت‌های اعتراضی تهیه و تنظیم: سپیده امیرعسگری و آرش کله‌ر

دور تازه از ۱۴ فروردین تا هفته اول اردیبهشت هر روز شاهد حمله شیمیایی اوباشان اسلامی به دهها مدارس دخترانه در همه استانهای کشور هستیم. در نتیجه این حملات وحشیانه صدها دانش آموز در نتیجه مسمومیت به بیمارستانها منتقل میشوند. خانواده ها و اکثریت مردم ایران به حق انگشت اتهام را بطرف خامنه‌ای و رژیم بچه کش اسلامی نشانه گرفتند.

یک زن کشتی دیگر با چماق حجاب اجباری

روزیکشنبه ۳ اردیبهشت، پس از تذکر شماری بسیجی در مورد حجاب برخی از بازدیدکنندگان باغ شازده در ماهان کرمان، مردم به حمایت زنان آمدند و با بسیجی‌ها درگیر شدند.

یک زن ۵۹ ساله به نام کلثوم افتاده‌پور، اهل شهرستان رودان در استان هرمزگان پس از مشاهده‌ی حمله‌ی بسیجی‌ها به همراهانش دچار شوک شد و در همان محل جان باخت.

قتل نوجوان فوجی به دست مزدوران رژیم

سمیرگردهانی نوجوان ۱۶ ساله‌ی اهل شهر فوج که غروب سه شنبه ۵ اردیبهشت ۱۴۰۲ در جریان زیرگرفتن چهار سرنشین دو موتورسیکلت توسط خودرو نیروی انتظامی این شهر جانباخت. در جریان اعتراضات به کشته شدن این نوجوان در شهر فوج دستکم ۴ شهروند دیگر نیز زخمی شده‌اند.

انتقال ۱۲ تن از بازداشت شدگان اعتراضات سراسری به زندان اوین

مهدی عزیزی، حامد سفیدگر، امیر طبرستانی، محسن نفیسی، مهدی صمدی، صدرا واحدی نژاد، شاهرخ حسینی، سجاد آذری، وحید احمدی، شهریار اسدلو، مهدی میرمحمدی و مسعود قلعه خانی، از بازداشت شدگان اعتراضات سراسری ۱۴۰۱، کماکان در بازداشت و بلا تکلیفی بسر میبرند. این شهروندان سه شنبه بیست و نهم فروردین، از زندان خورین به بند جرایم عمومی زندان اوین منتقل شدند.

مبارزه و افساد فی الارض؛ صدور کیفرخواست پرونده هشت متهم اهل ایذه

کیفرخواست پرونده بهمن بهمنی، محسن احمدپور، بهروز سلحشور، رسول بدیعی، وحید عباسی، رضا عرب پور، صادق قاسمی و اسماعیل موسوی نظری، شهروندان بازداشت شده در جریان اعتراضات سراسری ۱۴۰۱ در ایذه که با اتهاماتی از قبیل "مبارزه" و "افساد فی الارض" مواجه هستند، صادر و پرونده آنها به شعبه چهارم دادگاه کذایی اهواز ارجاع شد. تمامی این افراد هم اکنون در زندان شیبان اهواز بسر می‌برند.

زها عوض زاده کنشگر صنفی و از اعضای انجمن صنفی فرهنگیان خراسان شمالی به دادگاه کذایی فراخوانده شد.

خانم عوض زاده که از موسسین انجمن صنفی فرهنگیان خراسان شمالی است در این باره می‌گوید، با نپذیرفتن شرایط عفو خامنه‌ای برای پرونده‌ای که حکم آن صادر شده بود، نیروهای امنیتی را به صرافت انداخت که پرونده را بار دیگر به جریان بیندازند و دادگاه کذایی هم ابلاغیه‌ی جدیدی صادر کرده است.

تشکیل پرونده قضایی برای دانشجویان معترض به مسمومیت‌های سریالی دانش‌آموزان

هستی امیری، فرشته طوسی و ضیا نبوی، سه دانشجویی هستند که دوشنبه چهارم اردیبهشت با حضور در دادسرا به اتهام تبلیغ علیه نظام متهم و برای آنها قرار کفالت صادر شد. این پرونده در پی اعتراض دانشجویان به مسمومیت سریالی دانش‌آموزان مدارس و برخورد خشونت‌آمیز حراست با دانشجویان تشکیل شده است.

سه شنبه ۲۹ فروردین کارکنان شرکت بهره برداری متروی تهران حومه در محوطه ساختمان اصلی این شرکت در چهار راه کالج تجمع اعتراضی برگزار کردند. این تجمعات در نهایت منجر به وعده برگزاری جلساتی با نمایندگان کارکنان جهت بررسی جزییات و رسیدگی عاجل ظرف یک ماهه آتی و رفع اشکالات گردید

تجمع اعتراضی کارکنان مرکز فرمان مترو تهران

روز سه شنبه پنج اردیبهشت کارکنان مرکز فرمان شرکت بهره برداری مترو تهران در اعتراض به تبعیض‌ها و عدم پرداخت حق جذب و نبود امنیت شغلی، در مقابل شورای شهر تهران تجمع اعتراضی برگزار نمودند

تجمع اعتراضی پرستاران بیمارستان رجایی قزوین

پنجشنبه ۳۱ فروردین پرستاران بیمارستان رجایی قزوین در اعتراض به پرداخت اندک و نامشخص تعرفه گذاری و سایر مطالبات خود تجمع اعتراضی برگزار نمودند

تجمع اعتراضی رانندگان بندر عباس

پنجشنبه ۳۱ فروردین رانندگان در بندر عباس همراه با مسدود کردن و گل گرفتن درب ورودی شرکت محور طلایی بندرعباس تجمع اعتراضی برپا کردند.

اعتراض کارگران شرکت کنترل ترافیک در نشست با اعضای کانون هماهنگی شوراهای اسلامی کار تهران

تعدادی از کارگران شرکت کنترل ترافیک با حضور در دفتر کانون هماهنگی "شورای اسلامی کار" استان تهران نسبت به ادغام شرکت کنترل ترافیک معترض شدند. این کارگران که قرارداد موقت و پیمانکاری هستند از سرنوشت و آگذاری این شرکت اعتراض دارند. گفتنی است؛ خبر ادغام شرکت کنترل ترافیک و آگذاری وظایف این شرکت به شرکت پیمانکار، ۴۰۰ کارگر این شرکت را نگران کرده است. معلوم نیست در صورت آگذاری شرکت کنترل ترافیک چه اتفاقی برای کارگران قرارداد موقت و شرکتی بیفتد.

تجمع اعتراضی بازنشستگان شرکت مخابرات در سراسر کشور

دوشنبه ۴ اردیبهشت بازنشستگان مخابرات در استانهای مختلف در مقابل ادارات مخابرات استانها و در تهران مقابل وزارت مخابرات در خصوص مطالبات و بیمه تکمیلی تجمع اعتراضی برپا نمودند.

راهپیمایی و تجمع اعتراضی بازنشستگان تامین اجتماعی اهواز

روز چهارشنبه ۶ اردیبهشت ماه ۱۴۰۲ جمعی از بازنشستگان مستمری‌بگیران تامین اجتماعی اهواز در اعتراض به شرایط بد معیشتی و عدم رسیدگی به خواست و مطالبات‌شان مجدداً در مقابل اداره کل تامین اجتماعی خوزستان در اهواز دست به تجمع زده و سپس تا میدان فرهنگ این شهر در سطح خیابان‌ها همراه با سردادن شعار راهپیمایی کردند.

حمله شیمیایی اوباشان اسلامی به مدارس دخترانه همچنان ادامه دارد!

حملات سازماندهی شده شیمیایی به مدارس عمدتاً دخترانه بعد از تعطیلات نوروزی دو باره اوج گرفته است. این حملات از بهمن ماه سال ۱۴۰۱ شروع شده بود و هفته‌ای دو هفته‌ای بدلیل تعطیلی مدارس بوجود آمد،

زنده باد همبستگی جهانی کارگران!

ترجمه انگلیسی اعلامیه اول ماه مه حزب حکمتیست

Communiqué of Worker-communist Party of Iran - Hekmatist on the occasion of First of May, International Workers' Day

May 1st: the embodiment of the bipolar conflict of the worker and the capitalist!

It's May 1st. The day of the world unity of the working class and the old and necessary call of the workers of the world unite.

On this day, in front of the eyes of billions of people in all parts of the world, the basic difference between two classes and two distinct movements is highlighted. On International Labor Day, many countries and cities witness marches and meetings of workers and people protesting the exploitation and oppression of capitalism and on the other hand, we are witnessing the resistance and standing of the governments and institutions that protect the order of capital. The propaganda of governments and their paid missionaries serves to impose an unstable multipolar capitalist world and to marginalize the continuous class and political conflicts of these two hostile poles.

Therefore, in the age of abundance and rapid development of industry and technology and the globalization of capital, the acute gap between poverty and wealth is widening. The constant imposition of poverty on billions of people and the concentration of capital and social wealth in the hands of the few capitalist minority and their governments is ongoing. Against this situation and the tyranny of capital, the intensification of class and political conflict, sometimes hidden and mostly open, is inevitable. May 1st is a call to the working class of the world to put this upside-down world on its feet with its unity, organization and partisanship. To put an end to the dominance of the order that is the source of exploitation, oppression, war and the disasters of the capitalist system. Capitalist governments in all countries have made it their usual policy to cut wages and impose economic austerity. Simultaneously with the economic and livelihood influx; they encourage intellectual, political and cultural backwardness and religious ignorance, patriarchy, racism, ethnocentrism, nationalism, racism and fascism. The spread of unbridled terrorism, and wars and killings are forcing the violation of basic human rights. May 1 is a global opportunity to confront this criminal system.

In the past one year, the continuation of strikes and labor and social protests in European countries and four corners of the world was a necessary and rightful reaction to the unbridled attack of the bourgeoisie. In particular, the powerful strikes and protests of the workers and the libertarian people of France, the heir of the Paris Commune, in the last two months, promise a new round of the class struggle with the compass of dismantling the disastrous capitalist order. This brilliant battle and fight has caused the fear and concern of the bourgeois rulers in France, Europe and the world. The heroic struggle of the French workers against capitalism is a model that the global working class should learn from its experiences and lessons in their struggles in different countries and apply in their protests and deeply support it.

What is undeniable is that without these protest lines, the world would be darker and more unbearable. The existing strike and protest battles, despite the absence of the socialist horizon and the communist party in order to overthrow capitalism and establish a new labor and council order, at the same time remind us of the deep-rooted fact that "the real life and daily practice of the vast masses of people It always indicates a deep hope and belief in the possibility and even inevitability of a better future."

This year, the working class of Iran welcomes May Day in special and revolutionary conditions. The revolutionary uprising of the last eight months has gained many experiences and radical achievements and has provided a more favorable balance of forces for the expression of labor and mass existence on the International Workers' Day. The expectation and expectation is that the labor movement and its leaders and activists will come to the field as the leadership force of combative developments and the helmsmen to take control of the society's destiny and take up the flag of freedom, equality and liberation of the society and represent a national and labor indictment against the existing capitalist order. Unite the ranks of the working class and the labor camp against the humiliatingly low wage set under the name of "minimum wage" and for the realization of "adequate wages and universal welfare."

The expectation is that they will insist on the radical achievements of the eight-month revolutionary uprising and on

زنده باد همبستگی جهانی کارگران!

the solidarity and unity of the important struggles that have arisen in the radical protests in meetings, speeches and resolutions of the workers. Emphasize the continuation of rightful protests against economic and political oppression, against arrests and repression, against the arrest and captivity of labor and mass activists, and the immediate release of all political prisoners.

On May 1 this year, the society should be called to stand against the tragedy of using chemical gas against our children in schools with widespread social protests, the Islamic Republic and its agents should regret these fascist and suspected Nazi crimes.

Finally, on the 1st of May, let us announce that if the helm of the society falls into the hands of us workers, with the huge resources and wealth that we are the creators of; we provide freedom, equality and prosperity of all citizens. If the result of our own work, the products and the wealth of the society are in our possession, we will create a better world and a better life.

If the power is in the hands of our workers; With this money and wealth, which is the cost of the wide and long system of governments, parliaments, armies, oppressive forces, wars, and religious, national and non-religious superstition institutions, we will immediately end poverty, hunger, unemployment, and existing diseases. We provide a decent life for today's people and all citizens of the society.

Long live May 1th!
Long live Worker internationalism!
Long live Freedom, Equality, Workers' Rule!

Worker-communist Party of Iran - Hekmatist
 April 13,

زنده باد شوراها!

ارگانه‌های اعمال اراده مستقیم توده ای و کارگری را همه جا ایجاد کنید! در کارخانه ها و محلات شوراها را برپا کنید!
 امروز شورا ارگان مبارزه و قیام و فردا ارگان حاکمیت!

زنده باد همبستگی جهانی کارگران!

PARLOW TV
تلویزیون پرتو
رسانه تصویری حزب حکمتیست
رسانه ای برای یک دنیای بهتر

برنامه های تلویزیون پرتو، رسانه حزب کمونیست کارگری-حکمتیست
را بطور زنده از طریق کانال آلترناتیو شورایی دنبال کنید و به
کارگران و دوستانتان معرفی کنید. آدرس خط زنده:
<https://alternative-shorai.tv>

ماهواره: یاه ست ، فرکانس : ۱۲۵۹۴ ، پولاریزاسیون : عمودی ،
سیمبل ریت : ۲۷۵۰۰ ، اف ای سی : ۳/۲

ساعات پخش به وقت ایران :

هر روز از ساعت ۲۱:۳۰ تا ۲۲:۳۰

تکرار روز بعد در ساعت های : ۳:۳۰ تا ۴:۳۰ ، ۹:۳۰ تا ۱۰:۳۰ ، ۱۵:۳۰ تا ۱۶:۳۰

زنده باد شوراها!

ارگانهای اعمال اراده مستقیم توده ای را همه جا ایجاد کنید! در کارخانه
ها و محلات شوراها را برپا کنید! امروز شورا ارگان مبارزه و قیام و فردا
ارگان حاکمیت!

آدرسهای تماس با حزب
کمونیست کارگری - حکمتیست

دفتر مرکزی حزب

پروین کابلی

daftaremarkzy@gmail.com

رئیس دفتر سیاسی

سیاوش دانشور

siavash_d@yahoo.com

دبیر کمیته مرکزی

ناصر مرادی

moradi.naser@gmail.com

دبیر کمیته سازمانده

رحمان حسین زاده

hosienzade.r@gmail.com

دبیر کمیته کردستان

صالح سرداری

sale.sardari@gmail.com

دبیر تشکیلات خارج

نادر شریفی

sharifi.nader@gmail.com

دبیر اجرایی

همایون گدازگر

Homayon_1954@yahoo.de

نشریه حزب کمونیست کارگری ایران- حکمتیست

سردبیر: سعید یگانه

Siavash_d@yahoo.com

اگر برای کمونیست مقاله میفرستید:

نفسی کمونیست

سردبیر در انتشار و رد و تلخیص مقالات آزاد است. نشریه کمونیست تنها مقالاتی را منتشر میکند که
برای این نشریه تهیه شدند. مطالب باید حداکثر تا ظهر پنجشنبه دریافت شده باشند.

برنامه های تلویزیون پرتو، رسانه حزب کمونیست
کارگری-حکمتیست را بطور زنده از طریق کانال آلترناتیو
شورایی دنبال کنید و به کارگران و دوستانتان معرفی کنید.
آدرس خط زنده:

<https://alternative-shorai.tv>

زنده باد سوسیالیسم!